

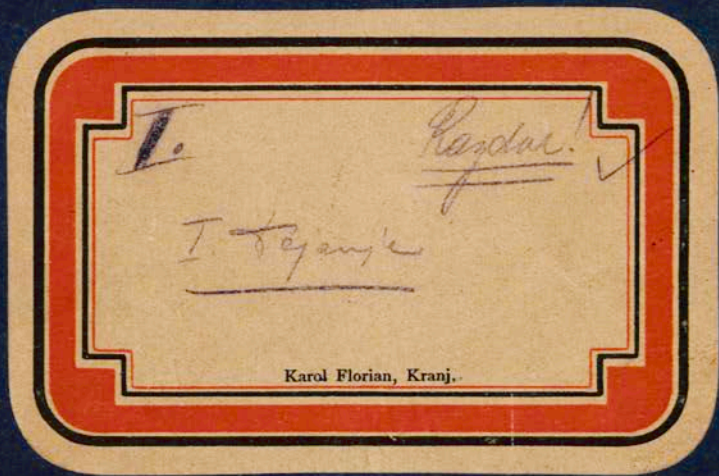
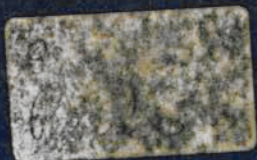
9.

Špicar Jaka

Razdor. Tragedija slovenskega naroda na Koroškem
v štirih dejanjih. - [1931] – uprizorjena

1. I. dejanje. – 31 str.
2. I. dejanje. – 27 str.
3. II. dejanje. – 26 str.
4. II. dejanje. – 29 str.
5. III. dejanje. – 25 str.
6. IV. dejanje. – 21 str.

ID = 10906164

I.

Karduc. ✓

I. Hajan's

Karol Florian, Kranj.

1 19/11/99

Razdar.

Tragedija slovenskega naroda na Koroškem
in istih dejanjih

Spiral - ~~Resnik~~ Jakob Spiral

2.
1.
Orebe:

Zajnik Anton Tuljan
~~Učeta~~ ^{Učeta} njegova žena
Hriškovič, gostilničar

Liza, njegova žena

Poziba ^{njiju} hči

Lusnik

Mih

Pozar

Lumer

} kmetyi

Pajakar Ferj, mlad kolar

Lunisko France, ^{kmecchi} kmetja sin

Mirko, ~~znan~~ ^{znan} mladnik v bližnji tovarni

Topr, kmecchi sin

Nanca, duinarica

Helena, obišinska pibiz

Flammerfest, oktobnik breznil ^{zmetar} ~~gryplor~~

Leber, njegov logar

Pismarica

Kmetji, in fantje ji požrebeci!

I. Dejanje

Sprijemna poba ^{šest.} & župnik ~~stanovalje~~.

24. nedeljo, poldan & mesec decembra. Škrji skur
se vidi, da maletava meg. Oder je prazen

1. pizor.

Zupnik in šarjeta: (pisole ta pri predajih pabih, župnik
& kalajju, šarjeta & domišči oblehi, oznanjena
zreljko putr.) Hvala bogu, zapob je hro
pela za namu. (Štari kalaj) Šaj si plizala
četa, oznanil sem poldan, da naj podeljo
ljudoje po dehovjore kuzjige. Trpi se por poku
& peč in partari steklenico pviča gub. Se
ne ve, kdo lahko pisole, da bomo imeli
hiter vzets kaj & pobe; pa hruha murezi.

šarjeta: (odgovor pabih putr in jo stene jez poku) Tve
pizorim, ve! Šaj za naprosim tebi
za malo župnik?

Zupnik: skeni? Se nič ne mudi, jaz lahko po.

iskam rečice. Najprej odpravim stvarke, potem bo
pa že kaj napisala!

Marjeta: Kraljica pa naj pivo piva?

Zupnik: Kraljica pa navadi cheta, saj reči!

Marjeta: Vsehega ploveka pa ljudi mi hobe tako
pogostiti! Kaj pa nam daje ljudje?

Zupnik: chinj četa! Kaja stara navada mi je
poeta. Radi teje, ča pozije kot qui nas
hozavec vira, ali pa puc' hro hube, in
ne bomo shadali. Linc je pa naši
farani, dobri ljudje in red jile imam,
~~pa se~~ kot bi bili moji bratje.

Marjeta: Ti jile je ne poznas, naših faranov! Ali
je glavo, kar je poeta - - - - . (Zupnik se
smeje hoja)

Zupnik: Čujes četa, je gredo. No te idi in
pisarevi, pa miha se ne jiji.

Marjeta: Oh moj bog, no! (odide)

1. Kmet: To pa to, gospod župnik, pa res nekam
ustrežejo

Vsi: Res, no je to!

2. Kmet: Saj bi se pejsi hotel, pa nič ne vidim.
Nalo, časa gledam o bujico, pa se mi
kar začne megla, delati med sèmi.

Župnik: Brdete mureli poplašati zbirnika.
Ihogoči vam zapise očala.

2. Kmet: Očala? To ni ga kmetu, to je za gospoda,
ki vedno piči v kobilu bujicah.

Župnik: Tudi za kmetovo ljudstvo je kmetstvo,
da s' ta dobre bujice. To je duševna
krona. Potrebno me veseli, da se naša
mladina tako zanima za slovenske
bujice in se zaveda svoje narodne dolž-
nosti in se ne, da bi jih kdo k
temu prigajal. Vidite dragi moji
fantje in guba dekleta, hvalili ste

ka meni, o čolo in pte se učili halskizem
 o slovenskem jeziku, a niste se s tem
 naučili samo permarba ampak tudi
 holi hne holiho pravilne slovensčine. In
 če človek pozneje še vedno bere, začne
 napredovati; to je pri nasih slabih
 solskih razmerah edino sredstvo, da
 se principoma ~~maternega~~ materinega jezika
 v pisnemem govoru in tudi o pravilni
 pisavi.

Dehli: Lepo pte nas učili gospod, lepo!

Lehleta: Vedno vam bom bralijne!

Lujusik: To me vesel! Da te vidim, da so
 miji narbi pognali dobre padro, pa
 sem vesel.

3. prizor

Brjčunji, chajeta

chajeta: (prinese na staji stehlenico vina, pa bojuje)

in na kuznihu bank. Ku postari na mizo
in odsle)

Zupnik: (natoci) Sedaj pa polusimo kaptjico
dobrej vincha. Kuzarce nimam racur
peliho, pa bo je slo. Enega mojem, druge
ženam, druge fantem in druge dekletam.
(Razdeli kuzarce in pame sam tudi druge)
Torej na zdravej dragi farani!

Hsi: Na zdravej, gospod zupnik!

1. Fant: Ha bi nas bog se mnogo leta ohranil
naši fari!

Vii: Tavo je! Zivjo! (rijjo)

Knef: Sedaj pa poplino! Hvala gospod zupnik!

Tii: Hvala, hvala! Z bogom gospod zupnik (odide)

Zupnik: Z bogom! Le bo budo haj pobledoval nej
le pride ^{zupnik} ~~zupnik~~. Pa z bogom!

3. prizor

Zupnik, pozneje Henca

Zupnik: (ram) Kateri mescu je plovca, ce je zadovoljan!

Kateri dobri so poudar moji farani. (Vzame -

robo carnik in zicne brate.) - - - - -

- - - - - (Li pogladi z robo po glavi)

ludno, ludno! - - - - (kaj z glavo.) - -

- - - - (kateri hba zunan)

~~Stavica~~
~~Stavica~~

Zupnik: Brate!

Nanca: (vrtopi) Hvaljin budi Jezus Kristus!

Zupnik: Amen na rebe.

Nanca: (brce poljubiti zupnika robo)

Zupnik: (jo umakne) Kaj pa bi rada Nanca!

Ali si pincela zopet kaksno ^{ico} ~~nos~~

od franciskano. ² (novljen lista carnik)

Nanca: O ne zopod zupnika, pri quecartihil

sictih franciskansk je misern

bile selih istinejst, duj. kirlila

um isti hja pevno, danes, pa je

bol ~~ponedelni~~ ^{pisovellum jahubyn} ~~fraci~~ shod, devistke

družbe in sem šla tje. Karo lepo so
 pridigovali gospod kaplan o sistemu
 sproščene matere božje; pravili so
 behone ~~sveti~~ ^{in milosti} ~~predusoti~~ ^{uzirajo} tista
~~ga~~ dekleta in tiste žene, ki so v
~~si~~ deviški družbi. ~~Tat~~ ~~je~~
~~Prisla~~ ^{sem} ~~gospod~~ župnik, če bi vas
 smela nekaj poprositi in ~~sejaj~~
~~neha~~ ~~prostiti~~.

Župnik: Če me kdo kaj vpraša, vedno rad
 odgovorjam in po porji vesti
 in vednosti prebujem, če me
 pa kdo kaj pravi tudi pomagam,
 kar je v mojih močeh.

Nanca: ~~Pa~~ ~~ste~~ videm samo za se ali pa
 samo v pogovoru s kom, ampak v
 imenu krščanskih deklet in žen.

Župnik: Sej pravim, da govori!

11

Nanca: Gospod župnik, če bi smela prouiti!
Kje se za zveličanje naših duš! Ali bi
bilo gospod pripravljeni napraviti in
v naši pari takr deviško družbo,
kot so jo ustanovili gospod kaplan
pri ~~pretem~~^{Pr.} Jakobu - - -

Župnik: Nanca, vem, da si pobožna! Tudi
stara si postala in si žirela redno
poučeno, pa nisi bila vpisana
v nobeni taki družbi.

Nanca: Jaz? Res, da ne gospod župnik,
a poglejte mladi svet, v takšni
neravnosti je sveta čistota
prebno pri mladih dečkih.
Sonežnika hodi vlog, kot pjoceci
ter in jšce, kje bi požal.

Župnik: Ne počem, da pravno v tem nimas
mer Nanca, ampak pomisli: Ti

ni bila mlada in si portala stara,
 ne da bi te bila hranila in ščitila
 taka družba. Pogledj naše žene: Ko
 dlejo pričnove k meni v solo,
 bile so dehlita polna žirjenja
 in ljubezni, a znale so to ljubezen
 obvladati tako, hob jim je selila
 vesti; no, ne rekem, da sem tu
 pa tam na prizivici ali pa v
 procedurici, kaj pravilo in kaj
 prosvaril - - . Karkor, jaz imam
 svoje farane ~~za goz~~ phoz in phozje
 priteve in rene tu mislim, kar
 bi bilo pri njih rec, bi že ne
 bila rec sama čista vera in hišica
 aka ljubezen, ampak farizejstvo.
 Ali res stanca, kaj pravi Kristus:
 Kdo je jel opraviceu iz templja,

farizy, ki je gledal pred prebiščem in
 govoril: »Bog breži kraljev, da nimam
 tak, kot cerklinar, ki bleči pri
 vratih, ali cerklinar, ki je svoj
 gob priznal in je khal na gosa
 in povil boga odpuščanja." Glaj
 Nanka, odhitro ti povem kaj boji
 dušni pastor, da ne maram teh
 norostarij. Kolne je priten in sem
 kristjan temu ne bo ozel pere
 nobeden, hove je pa nima, temu
 je pa ni mogoče psiliti. Če hoče
 biti človek priten je lahko privede,
 če pa nče biti, ga pa nobena
 družba ne pridrži na prvi poti.

Nanka: Pa jo imajo že ihovi prosod!

Lupush: Kaj jo imajo! Za svoje farane
 sem napram bogu odgromen

^{12am}
 jaz in upam, da mi bom lahko
 dajal odgovore. Kadar ne bom
 več jaz župnik v tej fari, naj na-
 pravi moj naslednik, katera se
 ni zna; ampak dohlev sem jaz
 takaj dušni pastir se podrobno
~~prebrati~~ družbe ne bo ustavar-
 jal. Kar je pa izven cerkve in
 župnišča, to pa meni ni nič
 mar - - !

Stanca: Torej gospod, če ~~pa ne~~ ^{mislite, da tako družba} ~~ne bomo~~
^{pri hudi res ni pohleba}
~~ne bomo ničesar tega napraviti, naj~~
 pa nikar ne zamerite.

Župnik: Kaj ti zameril Stanca! Le tako lepo
 največ živi, kot si do sedaj in
 hodi vidno našo lepo famo
 cerkev, pa boš brez druge drugega
 največ drugla večno večnost.

Zapomni si, kar je buje je buje; dejimo
za bedo in pristo to, kar so nas
učili naši ~~z~~ starši. (Naboci)
Kozarec pine) Pa imas Nance, da
boš lagje šel domov! Pa kuhaj bro
belega hunka.

Nance: (pipi, potem spravi hunk) Hvala gospod
župnik, hvala! (izpije) Pa brez za-
mere gospod. (odbeje)

Župnik: Hekro sem pekel: Kaj bi zamislil!
Z bogom!

Nance: Hvaljam brati Jezus Kristus!

Župnik: Amen - - ! (Zape za njo nata,
že k nastonjanu in njane čaropis,
skraj čara čita udeč o nastonjanu,
potem globoko izdihne in na-
sloni glavo nazaj) Kam prvo
prišli - - -

4. prizor
Zupnik, Katarina.

(Zunaj palače)

Zupnik: Prosto!

Katarina: (vstopi) Bog daj, dober dan gospod!

Zupnik: (pozdravi keristku) Bog ga daj, Katarina! No
haj pa je ^{vas} ~~ta~~ prignalo k meni in takemu
rememu.

Katarina: Ker sem prišla pravo k ^{naulje} ~~naulje~~ sem si mislila,
naj stopim in k gospodu.

Zupnik: Pro, pro, no haj pa bo oreza?

Katarina: ~~Ne~~ ^{mada} ~~ne~~ hočem bi ~~plačala~~ z mojega sina
Jermaja.

Zupnik: O, za Jermaja, Bog mu daj nebesa, priden
fant je bil; škoda ga je, škoda.

Katarina: Ne reče škoda gospod Zupnik, to sem
jaz najboljše, o, dober sin je bil. No ker
bo pa pravo prihodnji teden leto, kar

se je pomešal, ~~ni~~ bi posila, da bi kučli
~~mo~~ prcto maso za njegovo, ~~dat~~ ubogo
 dušo; čino maso gospod.

Zupnik: Dier, per, samo naj pogledam ka-
 teri duvi so je prosti. (Gleda - kyrgo)
 Pa teden je prost, in četitek, in hočete
 jo berem že - četitek.

Katja: Gubši bi mi bilo ptemu prihodnji
 teden gospod.

Zupnik: Pa prihodnji teden, meni je vse ~~ed~~.
 nabo.

Katja: Posim, da, gospod. - Koliko pa stane
 gospod?

Zupnik: Z vas niš, Katja! Devica ste! Tam je
 s tem denarjem veliko pomaganege -
 jaz ^{per} vsim ljudi brez naręge goldinęja.

Katja: To ne gre gospod! ^{Zanimje - kajaga} Trebam svoji gospod!

Zupnik: Nikar ne pilitte Katja! Prihodnji

ledeu, o pedro bo mesa, da brolete vedeli.
 (nabici kozarec) Tu izpite kozarec vina,
 dalec imate se domov.

Katja: (ozeme si kupa) Pivim gospod! (Pije)
 Vidite gospod župnik, če bi živel v
 moj ženi, bi si ~~pa~~ tu in tam mogle
 pivočisti kajlice kakoga shupila,
 tako pa - - - No bog je ne. ^(L' shupila) (voljo)

Župnik: No, no Katja, če vam bo očarilo
 prvo huda pocola, pa pridite k
 meni - - -

Katja: O gospod župnik, kakor ste mi že
 dobrega pturili, hudo vam hvala.
 Pa hvala tudi za meso. - V ~~medo~~ ste
 pekli, kaj ne, gospod župnik.

Župnik: V ~~medo~~, da!

Katja: Bog vam poplačaj gospod, saj vam jaz
 ne morem. Z bogom gospod. (odide)

Zupnik: Z bogom Katra! Kakor sem stajal:
Visti pridote k meni!

5. prizor!

Zupnik pozneje binko

Zupnik: (pregleda na ur) ~~Stari je~~ Pol pbiro!
(Gu h plicabnika, njame besir, se puchiza in
msti, med tem, ko hodi po sobi sem
in tje.) ! skimicna igra, zmemor!

Binko: (zaleha gung)

Zupnik: (gleda v knjigo) Orecto!

Binko: (vrtopi) Haber dan, garpael zupnik! Gper.
abite da motim.

Zupnik: Si si, binko? Bog te puzjssi!

Binko: Vidim, da ste povno pri besirju, pisten
pozneje!

Zupnik: Ne, ne binko! Se potani! Tredi se!
Cel teden te ze nisem videl, kaj pa
vendar pccerjas?

(u si oudele)

Michko: (Tola imam dosti! Cel teden smo ~~mi~~
 prijeteli blago: Delo je mnogo pisarij,
~~na~~ raku tega je zbrlel se korespondent
~~našega oddelka~~ in sem moral pri-
 kiniti se tam. Vidite gospod Zupnik,
 kako mi kristi, da sem se naučil
 v Ljubljani tudi slovenskega pravdo-
 vanja. Torej je pislo raje nerodilo
 iz Novega mesta, urode slovensko, in
 ker smo rebili se nekega pojasnilo
 smo morali pisati in pica v slovenskem
 jeziku

Zupnik: Vidis, vidis, počasi bodo morali
~~vsaki~~ ^{vsaki magistrski} ~~vsaki~~ pendar prijeti, da naš
 jezik ni tako nepotreben, kakor
 gorav in pišajo v njem.

Michko: Gotovo! Knjižarstva je kar sbrupal z
 jobni: „Kaj takega“ je dejal, namiko

pročete, pa ~~III~~ horepundira slovensko, ^{IV} Skandal,
je opil. Ampak pozabil sem povedati, da
je našinika polno zahteval slovensko
korespondenco in slovensko fakture.

Zupnik: To je resno ena najobčutljivejših stvari
na našem narodnem telesu, da ne
zahtevamo to, kar nam gre, da se pu-
stimo kerarizirati od ljudi, ki od
nas žive in nas izsaraajo.

Šušter: Res je gospod Zupnik! Prer ima pesnik
ušere, ki pravi: "Zaltesaj, nič ne pravi!"
- - - Pa haj um vam hotel pove-
dati! - - -

Zupnik: Haj pa norega? ~~Ho~~ Kendar malo
p ~~tekni~~ trčiva! (Matije brzica) Na zdravje,
mladi prijatelji!

Šušter: Na zdravje, gospod Zupnik! (Pijeta)

Zupnik: Kerel um, hadar me pade kdo obiskat,

a najbolj' povel' sem, kadar govoriš ti! Ohlad
 si in skrajni mi pomeštur, da ti ti pozhi,
 voh' poje mihi, toda sem, odhito vse jmas,
 zeto p' leboj' ljudi' lahko govornim: Z' ev' p'evdo:
 najraje te imam izmed vseh svojih ^{prebivalcev} p'evdo,
 zato, ker sem, da delas vedno po svojemu p'v,
 in p'evdo.

Skicirano: Kriem vedno vase hvale, gospod gospod!

Odhitro pa vam povem, da sem najbolj' po
 novu ^{soje p'evdo} ~~na~~, ker ~~zanim~~ ^{soje p'evdo} ~~po~~
~~sem~~ samostojnost, in si ne dam ^{nič} ~~proglj's~~
 oati, od dingih. Tisohr semim vase
 ranke, a z vs' odločnostjo zavrčam
 z rami med ^{ore p'evdo} ~~proglj's~~ ni zaprudo v njih.
 Zato obsojam vseh tujih novostarij.
~~novostarij in p'evdo~~

skrajni menuje je da se nasda psta
 se vedno tako, kot za casa, narogca
^{mesnatega} ~~mesnatega~~ Andreji Einspider - ja.

in poznejšnji Leudovik.

Lupulca. (ga petuba na ramo) Iz meca mi govoriš,
dragi moj! Vidis, mislil sem si vsa so,
ko se si ustavil študije, kaj bo z njim,
skoda za nadarjenega fanta, izgubljen je bo!
~~Ludovik~~ Bal sem se že, da se je prepeščen o
nemiselnih salovih in pretanosti za
nas nekaristen, ali pa celo naš narpost-
nik, a z verujem opazam vedno bolj
in bolj, da ^{si} je zmiraj isti ~~ne~~ ^{ne} ~~del~~ ^{del} ~~eni~~
skirbo!

Skirbo: Da, sem govoril z gospodom in to vedel tega,
ker sem skirbo in me se vedno iste
raje berele! Mi se spominjate ko ste me
opominjate vedno sem stopil o
službo med Skirbo: Skirbo vetinje, hi
se jih predeloval po starišk in imaj
vedno pred pomeni, da pmo Kuršici

dobri katoličanje in tlečni Pranci!

Lupnik: Zapomnil si si! To ponavljam vedno: Karinci smo dobri katoličanje in ne potrebujemo nabenege, ki bi nas hradil iz drngola dejel učil vere. Shi potrebujemo pomiči in narodelnem ogiru, edino se je narodelnem ogiru. **V**ermi smo pamti bolj, nego krsti, ki nam hočejo prisnadeti novo pero od drugod. To meni ni všeč!

Šinko: Tahr mislim tudi jaz! Lo ljudje, ki hočejo noviti se nam novo pero, a z rodinimi brati nasprotnega prepričanja se prepirajo in pozabljajo, da se jim in tem prepiru trelji smeje.

Lupnik: "Duo bus litigantibus tertius gaudet", prave latinshi pregovor, Pač res, ki ljudje, ki hočejo pri nas ulizerati pero imajo

že to pač najmanj poroda, ker niti ne
 poznajo nepravice božje zapovedi, namreč
 ljubiti svojega bližnjega, kot samega
 sebe. Pomisli, kako bi potem taki ljudje
 sijali med nami, same, ki naj obedi
 dober pad? Clorch, ki je doma prepira,
 je prepira porod. (Matrici bozave, nemo
lici z obreknem; obo pijete) Pa kaj si mi hotel
 preje povedati? (Se pridi)

Micho: Kmalu bi bil pozabil! V našem društvo
 je nastal pezdor!

Zupnik: Razdor? Kako to?

Micho: Da, kerza, ki zna biti priravnjiva tudi
 v političnem gibanju, osobito pri
 volitvah.

Zupnik: Ne poznamem te; povej, povej!

Micho: Kako vam je znano, se je počela siriti pri
 nas neka nova ideja, buja misel, ~~st~~

~~na je p... k... p... g... .~~ T... se
je... ~~... r... h... ,~~ kjer
je... ~~... mladi, duhov...~~
niti.

Zapiski: Da, da; začel je teje gibanje je bil prar
ga... v tem... ~~... masi~~
~~... t... p... delu~~
~~... polit...~~
take ljudi, ki so jim... huj... brez...
~~... na to, je li nam koristna ali ne.~~

skizbo: ~~... imena, ...~~
~~... - ...~~
~~... .~~ Prij je bilo
ne nekako... in je, delalo tajno.
Glavni agitator, Komisar France - - -

Zapiski: Kaj Komisar - - ?

skizbo: - - - je imel... liste hi
prodajajo, da je vsled tega, ker se
sile narodni boj r...
nevarnosti i. t. d. Komisar nam

tepa ni treba pripovedovati gospod župnik,
 naj poznate sami ta program. —
 Krestor, Kurnikro France agiteria za novo
 stranbo in ~~ga~~ skusa spraviti iz družbe,
 neka odbara se ptare mojje, tu pa
 rila petroniti, ~~ga~~ ¹ tab, ~~but~~ ² jih imajo
~~podobna družba se je na Branjskem,~~
 shatka, polisniti veski gnacj' o arpezi,
 narodni pojim se spraviti pod klop.

Zapriska ete sodi prejetu, mogoče pa ~~prejeto~~
 ni tab! (u zannisi, patem) Društvo
 je ~~prejeto~~ ^{redno} dober poveralo; najhardude.
 nepli Slovenci so prihajali iz njega.
 svoj bog, naj smo sami katoličani!
 svoj farani so tabo pristni, da bi bil
 smatni qeh jim protikarati nevero,
 oziramo prekusati ubadsti jim
 vesbo prepričanje, drugace ni drugje,

bol u prvici. Le pazovnu te, bratko!
 Gotovim ljudem se zdi davitoo pumelo
 nerabro?!

bratko: Ha, da, to je tista ideja, ki se propagira:
 Njemu mislilo, da nastane taka ^{narodna} ~~politična~~
 u davitoo in sem rpoloh menenja, da bi
 ne bila ² ³ ¹ nikdar nastala, ko bi ne bil
 hotel Konvencij France k w. Jakobu pudu.
 Sab, (vezbujeu) blolasarije tamoinjez - -
 - - - !

Zupnik: bratko, bratko! Bodi previden u beredah!
 Nam, kaj si hotel reci, a ne pustim, da
 bi ti govoril ^{ti} tako. Teje te misim uci,
 bodi pameten, raj sem odhod pisheja
 ta razbujeuost. Se mi ne boi zamerol,
 ti pa pravi!

bratko: Nam, sem sem!

Zupnik: Nam, da res, a ne platis, da tudi jaz sem.

Č pri prsti te magoče vs jezi narokov amh ljusli,
hi bróje ~~bróje~~^{mrada} nitavositi neba noro
skupjo, v, dengi nisti, skiró, pa je tudi
zarem prebur poverstvo - -

Skiró: Kabino, kabino poverstvo, gospod
gupnik? - -

Gupnik: Ne delaj se takoje! skiró je zdi, da
vinate ti in kamiró France nekej osebnej
nekej pčineje - - - magoče poldi thi
kamiróve Rozike - - - do jaz sem le
nekej malega pišcl govositi.

Skiró: (hi je zui zgodnjih poudah osupnit, se ozovna)
Da, tudi to je res, gospod gupnik, ampak
- - -

6. prizor

Bujšnja, Majeta

Majeta: (vstopi) Kamiróv klavec je pišel, da ^{bi} dal
konja, ona je jehr slabá pa bi poldi

peljali po zdravniku.

Luznik: Ikonica, da je slaba? Reci klapca, da
lahko vzame nog in konje, pa mi daj boljše
odjejo za noge, ni hitro, hi smo jo simeti
zdravjič, hi smo peljali po dekana!
— Pa kakor, se je žena plabsa, dopoldne
je bila še nekaj debra?

Marjita: Taj bi bili že prej ~~leto~~ potali po zdrav-
nika, ampak, kaj čis, se denarja ni.
(diskrutno med tem ho obično liste po
caupissih.) Prisel je k meni ² Kaniš, ¹ ja
ne je pravil, naj mi privedim bolika,
da plača, zdravnik. Dala mi um deset
goldinarjev - - -

Luznik: 7 desetini goldinarji ne bo pelihor
opravil pri zdravniku. Pot um je dolge
ni potem pridejo zoren se zdravila.
— Pa zohaj mi prisel k meni? Zohaj

nadleguje tebe?

Šarjita: Perim te ne pomeni sun kaj, kader pioleta
šuraj! - -

Zupnik: Ni moje naroda.

Šarjita: Rekel je, da se ne nja nič nadlegovati
tebe; dejal je: gupod se mi tebe je
boliko pomagali. -

Zupnik: Paar, paar! Kar si sun dala, ti pomenem
jaz, šteta, se naj bo dolgan meni, svedla
tebe, da tega ne bo padel. - Torej, da
je sleba, pravis? Takaj, gem pan in
dani plapen polije, ter pogbetam, da
pob pravilno ^{za} pregel, pitam pa se
stopim malo h Kurishu in gem
pobolajsim, se magoc bendla tudi
malo pomage. - (skrihu) Grooti,
gem malo h Kurishu - gena je slaba;
svenem se teboj. (Ague povisnok ~~in~~ gume

II.

Razdel

I. Svojine

Karol Florian, Kranj.

¶ Na rozpoložej imas fedi glennio!

Škocnik in odhaja)

Škocnik: (pozorno) Prosim gospod Zupnika, prosim, ^{prosim} ~~prosim~~,
že, tudi ~~le~~ jaz odhajam (ostane)!

Zupnik: Saj videm taboj! Tudi naj malo in pij
tu ~~na~~ kozarec ^{na} pa pregledj ~~na~~ čaropise ~~!~~

Škocnik: Pa dvesto gospod Zupnika (u pucle)

Zupnik: Vidim kmalu, ne vidim! (odide)

Škocnik: Na vidim!

Škocnik: (za Zupnikom detale)

Z. pižur.

Škocnik, potem Rozihar.

Škocnik: (hroščodsta Zupnik in čaropis, ostane, ga pakirat, pr
sabi, isče navozno nehy med čaropisi, he ne najde
vije postone ne migo, vzdihne, ga he glesovija,
isče v pakidurah, potem zepe knjižo in zane
ijati fantazijo, nejnij žalutno (pianissimo),
potem sedur perleje in glesovja, iz arse
ne more sproznati, hebr ne duša polagoma

razgovor. Ti je konica z velikim valobrom. Med
spenjanjem je, ko je nastala melodija penlejša, stopa
shoji meta Rozika, ^(objekta) in poveljsi, tu poslušna.
Ho raje shiko posti koncem že Rozika tihro že
njegro habeti in onu peblo zabije z postami oči.
shiko neha izgati, tu jo potipuje po rohah.

shiko: Kaj? Kdo?

Rozika: Bogani?

shiko: Si si Rozika?

Rozika: (ga spusti) Na jez sem shiko!

shiko: (ostane) Luaga Rozika! (jo gleda) Kaj ti je? Si
si jokal? Kaj je?

Rozika: shik, nič, shiko, pa bje je gripod zupnik?

shiko: Čude stahoj, prčakaj, malv! Kaj ti je? Zahaj
si jokal?

Rozika: (se ga odene) Laj ves, shiko, raj ves!

shiko: Shi je te zupet -- mati? -- Radi mane?
 Resica.

Roziba: Ja, da mati ni je kaho! -- Pa hje je gospod
zupnik?

Marko: Tet je h. Kamen, žena je plava, uhel je, da
se mene takoj.

Roziba: Četam videm pozneje!

Marko: **P**očetak Roziba, saj se zupnik krenal mene, pa
pocetak in povij mi pre.

Roziba: Kaj povuce gospod zupnik se naju dabi
bukaj?

Marko: Kaj hoce reci? Saj vendar ni nio nepistena.
Roziba, povij kaj se je bli mati, odhuj mi pre,
sagji ti bo, ko mi povis.

Roziba: Ne morem, Marko, ne morem! Ti si teho
dobro in ---- (jaka)

Marko: Ne jahaj Roziba, s kromu bo je bolje, mati
se je pomisija in se bodo pustili pogovrat.

Roziba: Uhdar, uhdar, Marko. O kaho lepa pun si
stihala zingenci s teboj, mislila pun, da

bodem prična! Spominjal se, liste bržično proč,
 ko pra plunjav pela na pram, "Angelstvo petje"
 pogled me je ⁱⁿ pram in zdelo sem te ljubiti,
 ljubiti, kot nikogar, drugake. Kakor se je
 podil po poeti moji izseličar in po sinu
 peli, angeli, tako se je zdelo takrat meni,
 da mi peje ves svet: "Gloria, gloria"
 jezala sem naprej in počala, s teboj sem
 se veselila, s teboj sem žalovala in svoja
 duša se je veselila popolnoma v tvojo.

čirko: Kakor pidi moja v tvojo, Rozika, ti
 moj edini angeli, vrnih, ti moja največja
 dobitnica.

Rozika Ne govori o tem, čirko, haa sem stisla za
 te, to sem stisla iz gole čiste ljubezni,
 sem za ni, nabere, pinnere, kakor
 si stisla ti za me!

čirko: Jaz pač malo, Rozika. Rečem sem bil, hendel

#

S. pique

(Karnibor France, odpuce pahlor meta, ho vidi
chirba in Rozjha in objemio q dirjiru
proglodim pidiu in sibo zepu meta)

pun je ni bačil za obitavke, ni za ideale,
 kaj res bačil pun je, kjer val, ni ta bi j
~~to~~ ^{to} ~~tantal~~ tak, da je bilo treba vedeti
 bilhe, ali naj zatajimo svoje prepričanje
 in živimo, ali pa naj dejimo zartavo
 idealno in pobah se med tem, ko
 umiramo.

Poziba: (z žalostnim nametom) Tu bi ljubček si jo
 držal, držal si jo in jo držis si danes.
 (Ja poljubi)

Skizbo: Da, dejim jo! Tedaj plisim beoda gospoda
 župnika, ki se mi jik je rebel, ko sem
 šel na gimnazijo: "Daj prepričanje, prito, in
 vedno boš lahko živel". Tu res je to! Vidis,
 stoji me vrbaje pun je keril in danes se
 mi pravija pri slovenski banki in ljubljani
 služba z lepimi pogoji. Zariguran pun
 ze finljenci, in ne bo mi nič treba službo.

vati med Kanci, kot do sedaj; med Slovenci
bom živel, delal in - - -

Rozika: Kateri govoriš, ubiabo? Ti me hočeš zapustiti
in oditi v tujino? (Le zamisliti)

Ubiabo: To ni tujina, dragica moja, to je
naša lepa slovenska domovina. Kljub
nas biže, se imenujejo pezišane, dežele
drugace, to je umetna razdelitev in
porba podjarmljenja našega naroda.
Kerelim se, neclim novega mesta in
Ljubljani?

Rozika: (zohca) Kaj pa bom ostala tako sama!

Ubiabo: Tve se pradi in kmalu bo prišla za
menj, potem Rozika, potem bodeva
zdravljena za vedno.

Rozika: Ne, ne, to se ne zgodi nikdar. —
Ostala bom tako zapuščenca, tako
sama, sketi se bodo vedno bugeli

pod mano in - ob - Karmikar mi ^{redno} ~~br~~ ^{gledaj}
za petami

čisto: Kaj Karmikar? Povej mi poudar, da ga
ne maraš in konca.

Rožica: Saj sem povedala materi in njeni, a
se nč ne pomaga. Če pristaja redno
k nam, podpisuje mater in jh sange
zoper tebe, pis, da si bezporec in
ne vem kaj je - -

čisto: (razburjen) To pravi? Ali dungeje predstra
nima nič zoper mene. Te saba naj,
jaz sem prebujen - -

Rožica: Ne razburjaj se čisto, Govorim te ne
pomeni mi ničesar, znal bi nastati je
reči razdu p drugini, kot je do ^{sedaj}?

čisto: Na kakšen način?

Rožica: Kdo? čisto, nič je ničesar ne vedr -

čisto: Kaj, nič ne ~~vedr~~? Povej to se ^{se} ~~se~~ ^{godi}

~~iz njigovine~~ ^{njigovine} ~~problema~~ ^{problema}? To ne sme biti!

Govorci mora sedeti, kaj se v hiši godi.
če nebeden, drugje ne sme početi ~~je~~
poreni jaz.

Rojka: Govornik te abihor, ne, ne, smes ---
(mu pade na prsa in ihti)

9. prizor
Rojka, Zupnik

Zupnik: (ji potopi med zadnji mi beudam in ju opazuje,
potem) Kaj pa je, abihor?

Abi: (u presihote in shiote norezen, Rojka u bise
volje)

Abihor: Opustite govore Zupnik - - opust. - - -

Rojka: (Zupniku prouca) Pravim ne bodite hudi
govore.

Zupnik: Kaj bren hudi, saj sem, da se mi nič hudega
pripetilo. - - Kaj pa želiš, Rojka, ali so
te poslali pce?

Rozika: Ha, oče, gospod župnik. Rekli so, da imajo z
 Nami rajem pomurci in prave opeseti,
 toda laško vidijo pun, da vas ne bodo
 motili.

Župnik: Reci, da laško vidijo taboj, imam para
 dosti.

Škrlc: Škrlc je prvim gospod župnik, niha ne
 smenite, s tem kaj sčeta - -

Rozika: Ha gospod župnik, prvim - - -

Župnik: O sloha, pomenalo si poznata starega
 župnika. Taj pun bil tudi jaz mlad
 in pun, kaj se razpisa v mladih
 pisih. Zal, da tega nebatih ljudi ne
 manj razumeti.

Škrlc: Ha res, ne manj razumeti - - -

Rozika: Torej gospod župnik hoče tepe - - -

Župnik: Prvim, prvim, za kaj hoče? - Se
 prepričeta, da laško vidijo taboj.

Rozika: Boreni! Z bogom gospod zupnika.

Zupnik: Z bogom, Rozika! (je h pisal mihi in
u prede)

ekirko: (je siko ze Roziko, do met, lito,) Z bogom
Rozika zampaj na me!

Rozika: Z bogom ekirko! Zampam! (ostide)
10. quiza.
Zupnik ekirko.

Zupnik: (mi pisal mihi)

ekirko: (pide do mihi, vzdihne, videl je mu, da je
jako pozujen, ~~in~~ u prede.)

! Premar !:

Zupnik: ekirko, bodi mi odhitospicu! Ne bave
te vprasal iz radovednosti, to pac mi
mihi narada. Vprasal te bodem le radi
teje, ker vidim, da obo, duisanno besite.

ekirko: Vmerajte gospod zupnik! Edino vam
lahko zampam oie, ker vem, da jirtite z

menoj: Glejte gospod župnik mislil sem
si tako; udelej dobim službo pri banki
v Ljubljani, kar let je počakam in potem
postaneva z Roziko zakonski par.

Župnik: To u lahko zgoti!

Micho: Gospod župnik, dovolite, da vam povem
več. Zgodilo bi se ~~bila~~ lahko, a njena
mati strahansko nasprotuje in neha
kaj je šola za mlade mene Karinka France,
si, da sem brezverec, frimayon i. t. d.

Župnik: Kaj to pravi?

Micho: Da, to pravi! Koliko ~~more~~ Rozika
veded tega besedi. Chati je sestra neke
dane in zabavlja se z menom. Lahko si
mislite koliko besji.

Župnik: Gledal sem, da je bila deklica abjokana,
nisem je maral izpovedovati. — Torej
to je ~~pa~~ ista nanka, o kateri sem

že salihokrat razmisli~~al~~. Kar bi si bil
mislil, da se godi v tej hiši kaj takega?

chicho: Res, kdo bi si bil mislil, da se godi kaj
takega in celo za hrbtom pčestovim.

Zupnik: Ali oče nič ne ve?

chicho: To ni lahko misliti gospod zupnik. Oče
je po svoji strani kupčiji in se veča
navadno šle pozno v noč domov.

Kadar pa je doma ima raj glavno delo
in ne utegne v brigati za take stvari.

Zupnik: Oče mora imeti vedno pes, brigati
u za blagor svojih otrok.

chicho: To mora zgodeti. Če mi ne pove kdo
drugi, mi povem jaz sam!

Zupnik: Res ta zgodeti mora! - - - Povem mi
jaz, za te se ne spodobi. Sajal bi lahko,
da govoriš iz nebursti. (Zunaj hiše)
Prostr!

II. prizor

Ovejinja Hribemika

Hribemika: (vstopi) Dobro dan, gospod župnika.
Dobro dan škofu!

Župnika: } Bog seaj dobro dan!

Škof: } (ob strani)

Škof: (ostane, vzame klobuka) Gospod župnika, upro-
stite, iti moram.

Hribemika: Le ostani škof, naj nimam nobene
tajnosti z gospodom župnikom.

Škof: Ne pohajam radi tega, moram iti in v
dušobrenu pobo opredati je po je prište
knjižice "Slovenske chatice".

Hribemika: Le idi, le, videl bodiš veliko novega.

Škof: Oj mi je znano! Torej z Bogom
gospod župnika, z bogami, ne roditelj
Hribemika.

Hribemika: Ne roditelj goveda.

Zupnik: Z Bogom, pidi grečer kaj!

Šinko: (pod mabini) Pridem, gotovo! (odvete)

12. prizor

Zupnik in Šibenik

Zupnik: Sedite Šibenik! (du punci stal)

Šibenik: Povsem gospod zupnik! (Sede) Le dalje
cases me je mišalo pusti k Šam in se z
Šami pogovorit.

Zupnik: Tudi meni je bilo dolgčas po vas. ~~Kedar~~
~~pidem s gostilno~~ Kihda vas ni doma,
kedar pidem v gostilno, pa ~~raj~~ ne pidem
prevečkrat.

Šibenik: Kaj pomaga? Dala simam sej glavo,
da je phraj me utegnem brigati za dom.
Lincii sem dojel domu in na miži
me paha po pivnu - besite. (Da zupnik
primo)

Zupnik: (Nikaj para biho bere, potum) Kedo

† Kene ni kilo teden, dui, dama, veld tega, peni dabil
pisuno, v pabo jeli pinoci

pise to? ~~Pismo je izjubljane?~~

Urbemik: Ne vem, kdo je; podpis mi nima
brati.

Lupnik: In kaj brati s tem shodom pri nas.

Urbemik: Če bi me bil prišel, danes po masi
v gostilno Krambar France bi tudi jaz
ničesar ne ~~bil~~ vedel, kajti ~~to~~ pisma
~~ne poznam.~~ (Bere)
~~to pismo ni nikoli napisano:~~ "Po navetu
krambarjeve hišarjeve prodajalce se
vsi ^{due 20. l. m.} ~~na dan~~ ~~prebilo~~ ~~teht~~ ~~bejlo~~ ~~shod~~
v radi gostilni, ^{shod,} hetnega objarimo v
povračeno, v masih časopisih. V
hišarju - ~~na~~ ~~prosvetnim~~ ~~prodravam~~ -
- - -. Takrat vedno podpis je ne.
sitgor. #

Lupnik: Kaj pomeni me to? Kdo ^{moj brat} ~~po~~ ~~penetar~~
~~menjani~~ hišarjski prodajalci, če nisem
to ~~pekar~~ mi?

Historičnik Karminer France je pisal, da pride iz
~~judovine~~ germanske ~~in~~, ki bo govnil
 o messnovi naših jzubejeralnih
 in drugih dvistev. Govoriti jih
 hočejo s nekateri hróšanih zvezo.

Lupnik: Poznam to, prijatelj! Ta zveza ne
 bi bila nič drugega, kot, da prepustimo
 to, kar smo si s težkim trudom
 pridobili, ljudem, ki nas hočejo
 pod hribov pere nadzorovati in
 nam poročevati o narodnem in
 gospodarskem oziru. Glejte Hus-
 bernik, kdo se je borjal za nas, ^{ko} ~~da~~
 smo ^{se borili} ~~za~~ ~~težkim~~ ~~trudom~~ ~~dobili~~
~~pa~~ občinsko upravo, ki je ^{bila} ~~ljuba~~
 leta in leta o mincuških pobah.
 Lani smo si pridobili zmago.
 Kedo nam je pomagal graditi

družtveni domi, hi bi gonledi izgotro-
 yem in povesno obravnan? Sami, z
 lesto no pojatrovalnostjo smo ga
 pritarili. Kdo je v izobraževalnem
 družtva pončeval mladino povesčue,
 petja in glasbe, to smo bili zopet
 mi sami pabiralci lužnega kroatana,
 hebu ga povesli ^(kabr radi in flejmetičus) nepravljajo. In bar
 smo sami pritarili temu povesu
 ljudi pami gospodari. Lereca padej,
 ho je obična v reših robah, družtvo
 v povesitu, "Dami" pod stieho, padej
 bi pristi pa gortje in porteli kimalu
 gospodari našega imetja. [!] Ne hri,
 hernike, feje pa le ne, mihebu ne
 Hibernike.

Hibernike. Turaj mislite ljudi ni kabr?

Lupurke: Kabr je in drugač bitje ne more.

49
 Vam tudi pod hrd ore to priboja. ~~Čeprav~~ ~~je~~
 Od pr. Jakaša ^{je prišla ta} ~~pozivja~~ ~~to~~ ~~nova~~ politična in
~~svetja~~ agitatorja in naši pari je Komunistov.
 To ore sem in tudi je plutim, kakšne
 posledice bo imele ta gornja.

Hribenik: Saj je že kaže! Komunisti je imel davno
 pri nas zbrane mlajše člane društva
 in jim je neboj tako tihor pravil na
 viera, da niti razumeti miseru
 mogel. In gleyte, pucele r hivo
 nedušteli je sem čul, bo ga je
~~potem~~ ^{nehdo} začel glodati in posveti
 z liberalcem.

Lupnik: Te celo nedušteli!

Hribenik: Lepo ^{da} njega, hi je bil eden med
 učitelji Lubajšnjega ohraja, da je bil
 in postal vedno z nami.

Lupnik: To je ~~kaprapi~~ ^{neumnost} ~~fanatizem~~!

Hribnik: Po mojem, to pes ni prav. Krenikar dela spore in hujška ljudi, med tem, ko mu umira mati.

Zupnik: Vidite, kako delica pride slovek, se ne puata zapeljati od strasti. Tejenite mi, Hribnik, to to vidur hujše. Rodilo bo razdar na svoj četi, general se bo prepis v, daujine, sin bo pomajil svojega očeta in hrat pegan jal luata.

Hribnik: Pa kaj je teta teh novotarij. Le pmo do pedaj pemi znali marbprato v narodne in političnem brju mistim, da pmo pokley se vsek dan kajje, ker pmo ja vedno bolj skusenii.

Zupnik: Le bi se sandanes je kaj dalo na izkusenost! — — — Za pubest

prostimo[!] jako, ne nasproslujimo, kajto
 sila podeli prostisilo. - - - Nečaj bi
 vam pad pomečil Flibernik, če mi ne
 bodele zamisliti.

Flibernik: Pssim, pssim!

Lupnik: Tam magice je mi znano, kaj se v
 vaši hiši godi - - -

Flibernik: V moji hiši?

Lupnik: Ha, v vaši hiši! Poslušajte me!
 Imate nam za prvo dolžnost, da vam
 povesim in tudi presjeditvo, in
 nabljenost, do gotovih joč me
^{siti}
 neje k temu kresku. Tredeč povi
 namreč, da je vaša Rozika in skirko
 ljubita, recda posteno - - -

Flibernik: Opežil sem je malo tudi sam.
 Kohler je stvar odhistorična in postena
 tudi ne nasproslujim. Tredeč sta

oba je mlada, na raj je na nobeni strani
ne smeli. Lince imam pa kirka prav
rad, viden, priten dečko je.

Zupnik: Tkar je tega tice, nra sãst fantu.

Verli me, da vidite ~~pa~~^{kar} je treba upite
nati, toda pri vas doma je, drugãe,
kati kirku nasprotuje in sled tega
vedno kara Roziko - - -

Flisbenik: Vidite gospod Zupnik, o tem jaz
quer niã ne vem in tega tudi shraj
ne perjamem. Kirja žena je imela
kirka vedno rada, da bi nra naspro-
tvala? - - - Ji paã mati, receda, in
jo pidi shra za dekleto.

Zupnik: Li bi bilo samo to, bi se jaz gotovo
ne obikaval v naše podbinake jezme.
Pa stran je drugaãna: Nekdo deli v
drugiãni jezdar in gluchlja nro, tu

Zato ^{sa} pbehuje ~~shiba~~ rasno na tak način,
ker misli, da bo slo to metici, kot
verni, pobožni žani najbolj le pecu.

abrekuje pred kratejo abrika, cis, da je
bezvredna i. t. d. - - -

Hribenik: In kako je ta?

Zupnik: Prodete je izsedeli doma. Dolicniska
bi red spodrinil pri vas abrika in
pisal na njegovo mesto.

Hribenik: Povim vas gospod zupnik prajete.
Neboje in jezdas v moji denjuni!
ahoj bog! Drajete let, sem ozenujem
in mi pislo ene gal berode cig moja
vsta. Nkolav mi bilo treba karst
sita temmanj prepizati se.

Zupnik: Tudi udaj me bo treba prepizati se.
Pameten moj ste in predste ose
v misin.

Hribenik: Pa, da je hej taceja gosti za mojima
habtom.

Zupnik: Edino to mi prav. Da phibi vase

žena je, dušo svojega plešča, je jako lepo, in
zato ji tudi ne smemo zameriti, če
poveji ebiha, ker ga je nekdo že
poglasil za brežneca.

Heriberto: Kaj je ne prepriča, medu kaj
verjame.

Lupnik: O verših strah se je ~~se~~ pač
lahko prepričati o menenju ^{daugibi} ~~sojage~~.
Kaj je pebel Kristus? Kedo je bel opna-
vica iz templja, farizej, ali pestni-
nar? [?] Kuro, mnogo imamo tudi
si glaudanes farizejev in vseh ostal-
ih stvarskih ljudi, a le malo ~~pest~~,
minarjev.

13. pizor

Čujnja, Karintra France in per fanto

(Zunaj se čuje boja, pozneje nekdo govori)

Lupnik: Prosto!

Komisar France in fantje: (vstopijo) Dobro dan!

Zupnik: } Dobro dan, bog daj!

Hribenitaj: } Dobro dan!

Zupnik: Dobro kaj pa zelite mladi prijatelji,
da vas je pristo kolikor, danes.

France: Gospod bomo jaz za vse, gospod
zupnik.

Zupnik: Brav, mar!

France: Na zeljo dengih, kakor sudi iz lastnega
nagiba pristi prvo parost, gospod
zupnik, da bi ustanovili ^{hiscansko} prvo
nistro gospo za fantje, kakor so jo
ustanovili prvo, danes tudi v
Santjakovski pari.

Zupnik: Dragi moji! Pod vas imam in vam
vetujem, sed v vsakem slucaju, koda
soetral bi vam, pristinno to je
udaj, mogoce pozneje, se bo preba.

skeni je pes ne zdi potrebno.

France: Temu ni tako zgodaj zapuška. Gotovo je ziva potreba da ustanovimo tako gozgo. Glejte v kakih časih se nahajamo: Bez-
vesno časopis je, fremozanski shodi, slabi
ozgledi ne to upljiva ne mladino, da
protane mlacina in pldo partivneke.

Luznik: Po velikih mušk, ne pešim, ampak
qui nas pač tega nihče ne more buditi.
Poglejte v kvater ali v adventu, kako prid-
no prejemašo mi prcte sakramente in
sploh v obče vidno izgledujejo prje
neke doljnosti - - -

France: O tem prodite napacno - - -

Luznik: Oprostite France, v nekkih strah sem,
mislim pač jaz proti merodajem proditi.

France: (pikro) Varno, zato je tudi ne bomo
dalje pripisovali, ali prosili. - Luce

pa pravno prav, da najdemo tukaj predred-
nita našega izobraževalnega društva.

(Da Hiberniku pismo) Tu je podpisana
ena belgijska članica, ki zahteva izra-
redni zborni zbor z dnevno redom:
prenehanje verske. Društvo se mora
odločiti imenovati: Katoliško izobraževal-
no društvo.

Hibernik: Zakaj to zapet?

Lupnik: Fantje, ne pretiravajte mi ne raz-
burjajte se. Zapomnite si: Kar je na
Kovskem dobro slovensko, je tudi
nemahljivo katoliško. Bristi se
smramo mi skupno proti našim
najhujšim poročnikom, proti
Nemcem.

France: Da proti bezverskim Nemcem, proti
semim se. Po Nemcih je prišlo

pr. vera med nas - - -

Flibernik: Tu vi hočete biti narodni?

France: Da narodni smo, ampak verjeto -
narodni in hočemo, da postanejo
vsi taki. Naše delo bo, da pridobi-
mo pa že našo idejo in se tuudi
prijajajo proti nam ljudje, ki bi
imeli biti v prvi vrsti z nami.

Zapnik: Kihliš mene France?

France: Ne maram govoriti! (Le premaguje)
Ampak, ampak - - - mi pričeno,
da bi se uglestna dekleta in
zupnišiške polgubovale z brez-
purchimi ^{pisanci} ~~pisanci~~. Lahko noč!
(Kotro odpre vrata in izjine, dungi je
njini med tem)

Zapnik: (razkrije) Kaj je drzno! -
O neveljzini svet! (omehne na stol)

Hibernik: (je stal zemeljen, pare) Kaj pomeni
to? (reč nekaj časa, glavo) Gospod
župnik, imam ga, razdeljalca
mujega hišnega miru. Hvala
sam gospod župnik! Z bogom,
gospod župnik! (odbeja)

Ezupnik: Z bogom Hibernik! Ne preojster,
Hibernik!

Hibernik: Buj phibi! Z bogom! (odstali)

14. jezga

Ezupnik (sam)

(ko je odšel Hibernik) ~~je~~

Ezupnik: (vrtane, ga pogleda, strzi, pihno ga
pred podoba, hišnega, vzeti hne:)
bice odpušči jim, kajti prvi ne
vedo, kaj delajo! (le govali na
hišnik)

Zastav pade!

30/12 201

sol. 20.

III.

Razstve

II Lj'anje

Jernej Bahovec, Ljubljana.

II Sejanje.

Gostilniška soba pri Hribeniškem. Zadej in na desni mater.
V hrbtu zadej zelena pec, pred njo miza, v popredju na
desni in levi miza. V drugem kotu zadej; naproti
peči manjša miza, nad njo hiš in nekateri podobni.
1. miza.

Luimik in Urh sedita pri mizi na levi v popredju,
Rozika ~~ptreje~~.

Luimik: Saj sem vedno pravil, dijimo se naših
starik pravice in ~~izpolnimo tudi~~ naše
stare ~~vele~~, ~~dolžnosti~~. ^{vere.} Saj sem vedno za
to.

Urh: Tudi jaz, tudi jaz, Luimik! Mislim, da
sem bil zmeraj priden katoličan, zato
pač nisem bil, čemu ~~več~~, kaj je tisto.
E, kaj bi na to mislil, pač ga vrab in
se pozarec!

Luimik: Tiar simaš, mi tako, kot se zdi nam

prav, dungi za tahr, kol je zdi njim prav.
Rozika, se vrahunju en četet.

Rozika: Se tega, ali dungega, Fmanu noroga,
prav dober pricick!

Urh: Kar tega Rozika! Stara nra, star denar
na staro vino, to je za nas!

Luinik: Tahr je, norotarij nič ne maramo!

Rozika: (valide pri strahih match.)
2. prizor!

Prejimo by Rozika, prizor Rogar, pozreje zupet
Rozika.

Rogar: (vstopi) Dober dan! (je onak natakne)

Luinik in Urh. Bog dej, Rogar!

Rogar: Kar bi si bil mislil, da rajar najdem
ludaj.

Luinik: Neolike je gupodan dan, zeto pa
pristramo!

Urh Taj se pa le sudim, da tebe vidim

enkrat, o gostilni, saj ~~onda~~ vedno tici
doma, kot mura v luknji!

Lučnik: Saj je pes, pa lahko uvidi si ~~si~~
peccij, dobre volje!

Rogar: Hvalič! Da ne kolnem pad, danes pa
moram - - -

Rozika: (u pnu)

Rogar: Rozika pol liter najboljšega!

Rozika: Starega, ali starega, boter.

Rogar: Starega, starega, Rozika!

Rozika: Sedite boter, takoj pminerem! (odsede)

Rogar: (u rudi, zamisljen)

Luč: Kaj pa ti je, danes? Tak si, kot bi ti bila
žena pinke ^{raz} raz juho popila?

Rogar: Kaj pinke raz juho, to bi bila si ma-
lenkost. Pklusajta! Dopoldne sta bile
moje stara, pa ~~raz~~ kija, moja najstarejša,
mi jo jabolku. Pa puzalita, domu zženeta

praviti, kaj je kaplan tam prisiljen, da
 samo stari ljudje vse pumalo verni, da
 samo cerkvi spolnujemo svoje hu-
 šanske dolžnosti, na znanj pa samo
 mlacini in ~~telo~~ rajej. ~~Kaj~~ ^{pa} ~~car~~
~~sem~~ ^{postuliral} ~~postuliral~~, potem je pravim.
 Kaj pa hričjo potem kaplan pri
 sv. Jakobu? Kerkoni pa niso samo pti:
 Ja, pravi moja kcerka, rekli so ~~kaplan~~, da
 se mora ustanoviti neka družba, za
 mladence in deblita in se sem kaj ne
 vie!

Ljubič: A teho, vidis moj fant, je tudi cel dopoldne
 se sv. Jakobu, za nisoem videl zabaj.

pek: Nasa pobožna stansa je tudi štarkhala
 neham - - -

Roger: Saj je tudi bila ~~stan~~. Njej je kaplan
 menda ~~postuliral~~ pravit delo, da ney

shuna fulaj' utaroviti, deviško denjlo.

Suinik: Kanci = Habake!

hub: Fej' lekor! ~~ta ^{Nji golooo} je pogram, da je~~ nobedem
ne zepelje.

~~Proga: ...~~

Roziba: (u ovu in postavi progreci vino pred
Rozaje, ~~...~~ No dungi govna plate)

Proga: No vidita, nelaj' sam sem postljal majo
stano, potem pa zicnem misliti: ki so
nari očetje in octor očetje pisli v
rebera s tisto vero kot, so jo smeli
zboj' bi je bilo pa nam treba rec,
raj vera nic ne izgabi na pred
nocti, kot denar, mislim. Vera je
vera, sem dejal, in nobedem nas ne bo
ucil v tou ric, stari pmo, ~~ij' kuseni~~
in je maribak brojcar pmo dali
je ofer, zato pa dejimo nase stane

navade, med ~~katere~~ spada tudi vera!

Lučnik: Pa kaj je rekla ona!

Roger: Kaj je rekla? Rekla je, da nič nore
nimam, da sem ^{mláčen} ~~hujšava~~. Hudič,
tr mi je pa tako zgrozljivo, da
cel popoln dan pijem, pa se pijem
bam še ne bo drugacé.

huh: Praveci, kajle pa to nepravili ti ljudoji v
družinal.

Lučnik: Na? fanti v tedi že nekaj časa tako čudno
suzi, pa penisa neke čarjise ni neke
hujšjise. Sam ^{vrag} ~~vrag~~ sej, ali sem že tudi
udla haka maha v glavo, ali hej.

huh: Landoles je res čudno! Tearite, mo bil
venli, da mo sineli v prvi fari župnika,
ubogeli mo za ni bili kot otroci sveže
sčete. Naše mati v rekli pčarite,
lahval, ko je bila župniža brez duha:

Le bi študi tak župnik bil, da bi ga moral
uriti pred oltar, verli bi ga bili samo,
da bi ne bilo treba hoditi v druge
fare in cerkev.

Luznik: Jaj se ~~sedaj~~ ^{sedaj} tako pravi.

3. prizor

Prejani, Terzi in Zumer

Terzi in Zumer (obpita) (~~Terzi in Zumer~~)

Terzi: Ho, glij jih glij! } ota ~~emem~~!

Zumer: Dober dan!

Dunji! Dober dan, dober dan!

Roger: (~~oblj~~ pijan) Le sem, lubaj mo breperci!
K naši mizi!

Terzi: Ti breperci? ~~Kot~~ bi si najraješi ze zeduj'a mo
na požnem rancu pberil?

Roger: Lubaj imaš Terzi, le pij! (~~obu punci bozavec~~)

Rozika: Kaj pa sremi pimesti?

Zumer: Ah, starega Rozika!

Rozika: (Terzi) Pa tebi?

Rogar: Torej ga daš in pol listna pa za Terzi
boženc. (Rozika odide)

Terzi: No, no, Rogar, kaj si, da sem vedno žejn in
vedno suh.

Rogar: Kaj, žejn, kaj suh! To je pravi, da sem
boženc. Sedaj ne bodi pel ^{ner} nič več
afra ozeli, pa pijina!

Zimmer: Kaj pa je danes s teboj, Rogar? Misliš se si
zopet, kuhar, in gostilni pa sem zabačati,
kako se to poljubi?

Rogar: Jez nič se zabačam! Zabačajo drugi,
kisti hi se jim bolje zdi, kot nam!

Terzi: Ta, da teho je! Rogar ima že prav!

Zimmer: ~~Zimmer~~, kaj mislite, jaz sem dobil danes
~~ne~~ porabila, da se nisi kuhar in tej
gostilni nehal, hodi. (Da Zimmer pišmo)

Zimmer: Poglejmo, kaj je pisanega?

Rozika: (vinese pijalco in ji postavi na mizo)

Arh: Gutroo zopet baha novotarja!

Luimik: (bere) "Kol zvestega pomisljenika res
slyndno rabimo, da vidite ~~na dan~~ ^{in medeljo 20. l.}
Stefana goščov pl 4. mi v gostihno k
Hriberniku, hjer se mič vlepans embem
shod. Dnesni ped: Potuba hričanske prganin
zpcije, in drugič: Madenisha greze. Parice
gopod kaplan Komar iz v Jakobas. Vidite
gutroo"! In prodaj! "Kot naših starih plus
nimov, ze njo vedno hraber u bairno!"

Rozar: Saj je imamov, stavo perov, ampak nove
nočemo! (pije)

Terz: Tavo je Rozar, tavo je! (pije)

Rozar: (bi ji izpol) Rozika je pol litra!

Luimik: Rozika pláceti!

Arh: J jaz tudi Rozika!

Rozika: Mi je volhajatov?

Zumer: Kaj pa s tem shodem?

Luiniki: Ohi se je to ne samo beigali?

Paul: Gotovo, kar nas je moč, s'love naj saj
u pa pustijo furlati!

Rozita: (Luiniku) Delek vina je, dravajst! (kuhn)
Tudi čitit, kaj ve, dret!

Luiniki in Paul: Z bogom, leho noč! (bdoleta)

Tri: Lallo noč

Zumer: Jez budi gum, lu je ze pijacu!

Rozita: (Vzame denar) Hvala Zumer!

Zumer: Lallo noč! A ti si ne gov Rogar?

Rogar: Kaj biam hodil domu, si u hvu zena
hegati, naj u seme s'uboj!

Teoz: Taba je Rogar, vi ste ze pameten moč!

Rogar: Kaj ve Teoz! Kas ne brolo, nas ne!

Zumer: Pameten brodi Rogar, pa vojeli domo!

Rogar: Domu ne, s tebi; pa gum, si imes
haj hlabo.

Zinner: Zate pa se zmiraj! Le pojdi! Potem
bodo imeli nekaj tisti obod, da jih ne
boš motil.

Rogar: Če bi vedel, se jim steno gnotim
gotovo ostaneu nekaj, potem bi bile
mija stara gotova potolajana, če bi
u se jaz vpisal v deviško gnez. -
- Pa naj bo, jaz zuni! Roziba, kuliho
pa simava shujaj?

Roziba: Tri po pol boter je 72.

Rogar (nže goldinar na mizo): Tulaj imaš
goldinar, kar je reč pa dej ze deviško
gnez!

Roziba: (alu risti denar nagej) Dobro se ^{nagej} ~~pa~~ boter!
Tu imate! (alu denar, denar v zep.)

Rogar: Naj pa bo! Pa nič! Lahko nič!

Ferz: Lahko nič Rogar! Vi imate že par
Rogar!

Rozga: Seveda imam prar, za kaj pomaga, če
je ni moim doma!

Zumer: Pojdi, pojdi, domu!

Rozga: Tomu že ne, k tebi na hlobase.

Zumer: Pa k meni na hlobase! (bedreletu)

4. prizor

Terzj Rozika.

Terzj: (čez orehov čara) Kaj pa je Rozika danes tako
malobredna?

Rozika: Kaj pa čim peči?

Terzj: Bi pa naj poredala, ker u kaj imaš!

Rozika: Nimam navede odhriniti orehov, kako
u imam in ker se prčutim, čuje
menunji je: Vlak za u, bog pa je vse.

Terzj: Vendar ne vlak za u, za katere drugega
Andi je, vimo na primer, na primer

Rozika: Le zopet začni, no na primer --

Ferj: No, ne tako nedolžno, na primer
ze bliskota.

Rozika: Ali komu kaj mar?

Ferj: Nič nič, samo - - -, meni je ni
nič mar, ampak Koenikorenemu
Francetu.

Rozika: Ti le drži jezike ze zobmi, ti nevan,
nej ti - - -

Ferj: Oho, nevannej, tako me se niso
pozdravili v nobeni gostilni!

Rozika: Da, nevannej! Le pusti, reci mi,
kaj pun ti stisla, da me zbeclasi in
mi nihdar se clasi mimo? Ker, dober
vam! Če bi se bila udala tebi, pot^{em}
bi bilo pa me dobro, ker pun te
pa pabnila od sebe pa odna
išciš hako bi mi pshodral. Spam
te budi! Ali se pri, da pous

Terzj: Grem naj me bo? Taka pa proo nič
ni nam ljubimkovati s takim že-
rijenim človekom, že katerim hojejo
s pustim hedar že pa cesti.

Rozika: Steboj se splah ne zgovarjam pre-
podel se mi, qverič binavski.

Terzj: (Vatane) Če je pa tako, me pa tudi naša
gostilna nikdar ne bo ²reč ³videla.

Rozika: Ne bo škode, ne delo drugace, kot
nemis.

Terzj: (Fryje ostanek vina in sokaje) Grem, nekaj
zapomni si Rozika, jakele ne boš se
radi mene! Dobro noč! (odide)

5. prizor.

Rozika (sama), potem Lize

Rozika (izmetaj vina) Kaj sem jim povedal stari? Ti so
giper mene! Ti! In semo zato, ker imam čirka
pada. O miški svet! Plevati hojejo, mojima sem, ko

ma jaz pa na ne morem zepredorati. Kaj jim je stalo
 živeti? - - - (Le pride in pleče, čez nekaj časa, ostane,
 kot bi se ničesa spomnila) Kaj je pisno? (Poglej po papir)
 Njegovo pisno, da ga ne dole mati. Dobro, sem ga stisla
 v kuhinjo. (Dolci pravi kuhinjskim vratom, ki stoji
 skupaj z Lizo)

Liza: Kam pa si mislila iti spet?

Rozila: V kuhinjo, mati!

Liza: Kaj ne, gledat, doli na cesto, če je pride ~~bi~~ tisti
 kraj - - -

Rozila: Ne, mati, hotela sem - - -

Liza: Le sem, kaj si hotela! Dobro nekaj pogrešas.
 (Vohaje pisno) Poglej, ali poznaš to pisno?
 Nič se ne more skrivati, bog je tako ahrue, da
 pride ne na dan. Ali je to pisno, dobi-
 vati pisna, je hrbtu stisnjen in se rebr
 lala pisna!

Rozila: Oprežite mati! Mislim da peč ni nič na,

pačnega pisaneza in njim.

Liza: Kaj je pisaneza meni nič mar, tudi mi ti
pregledale nisem, glavna stvar je sveta, ka-
tola je pisala to pismo. Razumeti, sveta!

Rozika: Povsod vas mati, pravejte mi vendar, kaj imete
proti svirku.

Liza: Preverec je, pa je konec. Neka preverec piše in
grovi je lahko miseln.

Rozika: Pa kako pravi, da je preverec!

Liza: Taki ljudje, ki to vedo!

Rozika: To mi res mati! Pogledajte svirku že večer
neleži k mami in zadržijo, ko je bilo leto
odkar mi je umrlo prsti je ~~posledel~~ po-
polno, perkoeno opravilo je njeno, dušo, prav
bela se spodobi venemu svetjani.

Liza: To je se lahko mogore, ampak pravi veni
svetjani mura res tudi o dejanju in
javno kazati; drugace je o mojst očeh

bejzere in himarec, ter hok tak tudi ne more
imeti gostinski namenov, s hrišćanskim dekletom.

Rozika: ah, če gornite tako, potem ah, pač malo
poznate! ali ga pritenepčega fanta ~~—~~ ~~—~~ ~~—~~ hok
je on. Nabaden bi ne upal jeona bejzeta, rojje
~~prepisanje~~ narodno ~~prepisanje~~, če bi bil, hok
on, o nemiki pluzbi.

Liza: Kaj narodno ~~prepisanje~~? Vera, vera, to je edine
stoa, katero moremo smeti o ~~prepisanje~~ ^{provi vrsti} ~~prepisanje~~ pred
pemi. Strdno pero se dorije, resno zveličanje
z naroduastjiv se.

Rozika: Gledate mato, ah, je ožesel med ~~namo~~ ^{nami}, je bil
z nami pred ožjojem, polajel o isto rolo, hok mi
dungi, zelaj bi bil potem bejzerec, če smo
mi vermi hrišćani.

Liza: Bil je preoda, je bil, toda polajel se je v šolah.

Rozika: ah, tate se mato, o šolah je splemenid roj
značaj in se izabrožil, zato pa ne more

prejeto z drugimi fanti, so gostimah in je dama,
samo zeta, ker je bolj olikan, kot po prvi.

Lize: Zgoljazem, olikan in pre tebe penice, to nič
ni! Boljši biti, neumen in iti v nebesa, kot
štedrinar tisti goljazem in g^oute v računem
oznja, v pehla!

Rozika: Vedno pravi si, niste mislili tako v njem
mati, radi ste ga očerla smeli.

Lize: Ne tajim tega svojaka - -

Rozika: (hitro) Pa zebaj ste vedelj posteli drugični va-
jam njemu?

Lize: Tatr, ker je postal brezreč, in se ga kaj take
to briga, če poznaš čelito bržjo zepred
muas ubogati, ker ti nelerajo stariši. -

Rozika: Škuni svet, gostor ne pister, da hi se bila
prejšnja zoper čelito zepred, spristujen nos
in ubogam, ker maru in ker pmen. Lize
pa je mislote, da sem pam - ~~se~~ nepobarna,

ku ljubim obično, općenito o tom se očeta,
 kajti slična zapovedi se govori samo o materi,
 ampak imenoma se reče me pram mestu očeta.

Liza: Očeta kraj misli's uprositi, očeta, ki je tudi
 že na pol besede - - -

Rojka: Kivico j'ni delate mati! b'ce po cerkveni
 knjigar, ne j'ni pr'buje in se gospod župn.
 n'ke po publi - - -

Liza: No, no, gospod župnik! Pr'oborati bi bilo, da
 se gospod malo bolj brigajo za red v fari.
 j'ni in ne puste, da se gode j'traviti. - - -
 L'icu pa dej bi se z obiskom prepričala. To bi
 pa p'icim, da me b'ni jemala besede najj' in
 pri tem pitavem: ku je besede in besede
 ne bo nikdar hotel p' takimi nameni
 pod našo p'icho

6. januar

Gregorij Flöbennik

Hribenik: (ki je med zdeljivimi bledarimi Lize prišel stoji
 prava zdelaj, stopi med Lizo in Roziko, odločno.)
 skunde pravo par gostojam! (ju gleda oboje)

Obe: (osupnita)

Rozika: (u zgoraj očetu k pogam) Oče odpuščate, od...!

Hribenik: (Lizi) Kaj pomeni to? Labej je otrok leho
 zbezan.

Lize: Krasaj jo! Saj jo imas tam! (Hoče iti)

Hribenik: (Digne Roziko, potam ^{zastavi} ~~gleda~~ Lizi pot.)

Utan! Pajzmitu u moram? Kuni u zdi, da
 smo ze dalji kasa u kahnem ~~x~~ siberiki; tega mora
 biti konec! - Turaj, kaj sta imeli, da se
 jobas Rozika:

Rozika: Oče, odpuščate, jaz ne morem sluzaric - -
 radi stiska.

Hribenik: (Lizi) Kaj je radi stiska?

Lize: Saj ji nič nočem, če u pa tebi lepo in prav
 zdi, da u najina hči pajdasi in Gubimkuje

p. tabim, s. tabim - - -

Hribenik: No p. tabim

Rozika: Oče, z. tabim, u. imava tebe, rada (joka)

Hribenik: Ali je tebe jokati, u. je imeta rada.

(Liza) Vedets hocem se pel tebe, kaj se
o pesi nisi godi ze mojim tabim.
Vedno, nuro tako sejo plizur sin mizur
zivali, mi delar mi pedlo zel beredice,
nibelu mi bito kakeje spua - -

Liza: Takler je bito u. pedna pere o. hisi sereda!

Hribenik: Ali je mac zelaj mi reci? O pazumeu to!

Namerto, da bi se ~~z. tabim~~ ^{poduzerali} gotroci gluelji
pere pri zelnuzeranju, jo glueljaji ze
pazdiranje. Torej tudi u. nuro hisa je
pavel po tej poti pazdar. - - (Liza) Luce
pa, kaj hoces reci p. tem? ched mojem, zom
in ptoci mi teba nobenih printov.
Pore naj se drug drugemu o. plaz mi to

Andi jaz zehteram.

Lize: Saj ne vem nič drugega. Samo prevara ne maram v hiši.

Herbematik: Kdo pa je ta prevaranec?

Poziba: Škrihta misliji mati!

Herbematik: Škrihta, hehehe! Škrihta?

Lize: Da, tega, da! (Herbematik) Tistega trojega škrihta, ki ga vedno ~~hoji~~ ~~seveda~~ ne veda.

Herbematik: Rad ga imam, kot lastnega sina, ker je priten in redkot. Tak je po moji volji! Gospod jim pridi z gospodom župnikom v njemu, tudi oni po mojega menenja.

Lize:
(gospod
hiter) { Le pridi k gospodu župniku in se jim zehrali, za vedno, ki jih izbegujejo zobjubljenim ljudem. Pa povej jim, ~~da~~ ~~pa~~, da tega ne sepim, da bi hodila naša zata v parovž, da bi se tam s

Pusti poljubovale! ~~Ladepis~~ Razume?

Rozika: chati!
Hiberniki: Kaj? } (oh pram)

Liza: Da, da le povej jšim, le!

Hiberniki: Kdo se odzve to goviliti?

Liza: Kdo je na listne sčie oslel!

Hiberniki: Hočem, da mi poveš, ne tajim tajnosti
Pamur:

Hiberniki: Zahtevam, da mi poveš, pravim!

Liza: Če ži na prak nešim hočie vedeti, najti
pa pram: Krenihou France je ~~popelal~~
pisal v paroz in parno, ko je volpel prata
sta se poljubovale tem crase in oni
birko. Sedaj pa ves! Pusti me, da
zem.

Hiberniki: (zamišljen, zgre) Spominim se bend! (Glami
Lizi) Lahaj! Pohitiei, dekle naj stuje, zakaj
ti ptuzla Rozika, ko ima ona pas. (Roziki)

Tipa pejski & župnišče in pejski & mojmu imenu gospoda
župnika, da naj pridejo sem, če jim priprave
čas.

Lize: Deha pama ~~se~~ pendar ne bo mogla stici.

Hibernik: Zakaj ne?

Rozika: Ljud bo pri nas, danes!

Hibernik: Jez nič ne vem p' tem! Rozika le pojdi!

(Lize) Ti pa pripravi večerjo; zgoravili se bomo
je je potem, da jasnega in upam, da se
povrne p' našo hišo zopet, mis. Sedaj se
neha po pogovoru.

Rozika: (odide zavej)

Lize: (o kungirja)

7. prizor

Hibernik, pozneje Rozika

Hibernik: (Hodi zamisljen po sobi, gleda proti oknu,
priča - popudje, potegne g' vrta po želu, odleha)
O mračna nesreče!

Rozika: (pobliži razj) Gospod župnik gredo z brskom
sij klau, ali jih poklicem?

Friskerik: Le pustite! Poklicem jih sam.

Rozika: (prosi) Oče, kaj ne, da brskom ne bodele nič žalje
stajbi, si pustite sam?

Friskerik: Lemu? ~~Leb~~?

Rozika: Tudi rekli ne? Kaj ne oče?

Friskerik: Gorniti bodele, kar ji potrebuje.

Rozika: Pa je ne bodele kuzeli?

Friskerik: Jaz ne nikdar ne kuzam in je tudi ne sam.

Rozika: Oče, prosim vas, ne bodele kuzli nauj, tako
je dober!

Friskerik: Tudi brez sibi Rozika! (Gre k kuhinjskim
mrtam in govori sam) Sedaj za kuhinjo mi
peba bodele dekli sam, sam jaz kuhaj.
(Gre k zadnjim mrtam in gleda, potem jih
zape in govori za se.) Dober pečen gospod
župnik!

Zupnik: (za sebe) Dobro večer!

Pozika: (keli k'ratum ni goleda)

Hribenik: Dobro večer širko!

Pozika: Prijazni so znanjci! (ker zunanji so
u bližje večini) Tedaj prihajajo, jez grem!
(odide u kuhinjo)

8. prizor

Hribenik, Zupnik, širko

Hribenik: Delal sem Poziko u prošnji, da bi pisli sem.
Štela je vaja prhajati go klavir navzgor, hč
sem tako prost, in nes napravil za par bedi.
Imam nehaj prebrnega.

Zupnik: Tako, tako, pa je malo predimno? Hamajen
sem mi Kamariju, pa malo imamo pendar
Sasa u (Tedejo) u reivje!

Hribenik: Hi Kamariju, stari je slab, lejšne pravijo.

Zupnik: Šurjo je delal, mladi pa bedi ni reč.
Tako pač grem pdem za drugim.

II.

II. Hajanec

Rezdan

Jernej Bahovec, Ljubljana.

Štebennik: Tabor, tabor!

Zupnik: Da ne bomo her tabor usteli, pa pomecete
za bogarček.

Štebennik: To, pa to! (Ulice ~ kuhinja) Rozika, liter
cvička! (zupnik) Imamo fino robo letos!

Zupnik: Tudi meni je postal doberga!

Štebennik: Resno pedaj se spomnim: Šele im jaz
pra bote, danes se zupnikom, pa pra pla po-
zabite me chobizere knjige.

Štebennik: Če želite quem jaz pruje!

Štebennik: Če si tabor prijazen!

Štebennik: Iz prca pad, samo če gupod zupnik do-
voljijo, da jih vzamem sam.

Zupnik: Le pogodi te, saj nisi hje so.

Štebennik: Tabor, pomecete jih tabor! (odide)

9. quiz

Zupnik, Štebennik, pozneje Rozika

Štebennik: Namevoma sem spomnil pacji knjige, her

jeun pedel, da bo fant baboj pri pravljem isti pouje.

Lupnik: Torej, imate hebr tajno stvar?

Hribenik: Ljubno, sitno, gospod lupnik!

Rozika: (pinca pinca) Dobro, dan gospod lupnik! (Postavi steklenico in požuce na mizo. Je objokane)

Lupnik: Bog daj, Rozika, danes se pridružiš drugič!

Rozika: Lepo, da nas pridelite tudi obiskati. (Hribeniku)
Kadar me bodelite pohobonali, pa pokličite, oče.
(odide - hulinje)

10. prizor.

Prejšnje bij Rozika

Lupnik: (trči) Ne pričam pod, huda vidim, da je Rozika objokana, smrti se mi dekle! Ali ste bili tudi z mojo? Pa vender mi pristo so quepica o drugšini.

Hribenik: Teza pasno me, a pravit jeun, hae jeun moral plaviti in tudi zgodet, hesto dele meniso in jezdet o drugšini. Pomislite gospod

župnik, Komisar France je razložil: 'To imamo
za želato, ko nam hisi vedno je, dalo storil
in inavikake proujen prejca pozabil.

Lupnik: Ni mislite na to! da ste kaj dali vsemakom,
vam bo kaj stalo prouil. Stari pregovori
ne pravi, da je nepravilnost, plačilo
peta.

Herbenik: Prarimate gospod župnik, saj se tice tudi
vas in hu nam pre zanjem, vas prouim tudi
in ^{eni} traki pojavnika. France je moji ženi
pravil, da ~~ste~~ je našel naš Roziko in
čvrste o objemu o župnikem, tu pristavit,
da najite prouil željubljenim ljudem in
kaj si ga prouil kaj se. Jaz tega ne verjamem
in mislim, da ~~ne~~ je tudi za vas pregovori,
nepravilnost, plačilo pete - -

Lupnik: Od kod Komisar kaj tacega ve? Kako more
on kaj tacega govoriti?

Hribenik: Brani, da jik je zalotil sam.

Zupnik: Kedaj?

Hribenik: Teza ne vem!

Zupnik: (iz nehaj časa) Ker, sem sam odkaritosicem sam povem, kaj se je zgodilo in vedel od moji znane ljudi razmere v pari drugihini. Glejte, škiba je prišel, kakor po navadi, popoldne k meni ne hretek pomenele. Ko pelaj časa vediva mi pride čista pravost, da je ~~kar~~ Krenica jakar pleber. Jaz grem tje in prostim škiba samega v polji. Škil tem je prišla Roziba, spredava od nas, ^{komatu} ~~kar~~ za njo sem stopil jaz v polji in videl ne lastne oči, kaj se je zgodilo. Predvo sem odpel prate plisal sem škibove besede: Če vsleden drugi ne pove očetni, jim povem jaz. Nato stopim ktero v sobo, povem, ko je Roziba jokajo prišla škiba nej nikar ne pove. Juhale je perica, od

soj premočen^o lice ji postiskala na njegova
 prsa. - Hudega je ni nič zgrozilo! Dekle
 u je pač v svoji obupnosti zgetela k ~~se~~^{srce},
 v pitremu miru, da jo odhite in postava
 ljubi - -

Hribenik: Kar je, sudi pes! Poznam fanta in ga
 čislam, a če to me boli, da se bo zedeva
 popolnoma v drugi luči sprevčela
 v svet, in da bodele spletene poves
 sudi vi. Tani so tebi, da se pecha
 malenkost, iz^habi.

Lupnik: Je že pes, da se vse izabi, toda nas se bo
 nihče ničel, kako naj živimo in puzujemo
 mladimo, sojmanj pa mladina peme.
 Ahledost, je darnej že namu in je namu ba
 sudi kmalu starost, bnej ukrepano
 po lastnih puzinjal in starost nazaj.
 - - Lepok bi nam pa pretoral Hribenik

govornite jesno pender z bruhom ni Projiko ni
 jima ~~prave~~ ^{provelati} proji menenje. Sisi jevanoti
 r tam nic ni treba vedeti, a njima bo pa
 vendic lajje, bo vedete videla, da prizna
 rci pravico prca in upotera njegovo galteru.
 Gubeyeni ni treba teho dalec skrivati, da bi
~~to~~ rji se vedeli rodilezi Gubecit se bitij,
 nasprotno, Gubeyen ze drubom roditeljen
 je nerama, skraj bi rebel neposredna put
 r pupad, med tem pa bo mna biti placent,
 ze Gubecit se, se vijo, da so roditeji -
 zadovoljni.

Herbenik: Hrata pam ze met gignod gignike. Po njem
 se tudi prcam pvnati.

11. junja

Prejinja, ebirko

ebirko: (pode r bujigami) bprutite, Herbanik, zebent
 un je. Sucla pre je z vedojnim mijam

voščevu Petru Hračnikom, pravi mi je, da
je poslan kot gozdar na današnji poldnev, ha,
ta bo gozdar! Teje moram pa pisati! Tu so
knjige: (Pa knjige Hračnikom.)

Hračnik: Koliko pa je, upravine.

Zupnik: Tri vinarje je človek, 20 vinarjev pa plačaj po
inaredi je tujbo po črta in četreda.

Hračnik: Haha, dobro! Tu imate hudo gospod župnik,
naj bo pa nič je dvojba, naj smo je dosti
dobrot, pejeli od nje.

Zupnik: Ta, da dosti, res dosti! Hvala ji moja hodi
doljani praki zaveden Slovenci. — Pa pijmo,
če ne je pino segraje.

Hri: (kraj) ita zgraje! (Zupnik)

Hračnik: Ledaj smo pili, ledaj pa gozdarimo! Ledaj
briker! (črta pedo) (Zu ka kuhinjskim pratom
in hliči) Rozka, Rozka, pijati molci!

Rozka: (zunaj) Taboj, oče, taboj!

Hrbemsk: (ga k mizi in u psede)

12. prizor.

Prejšnja Rozika

Rozika: (na pragu) Kaj želite oče?

Hrbemsk: Kje je mati?

Rozika: Gli jo gledate k krmici, pravijo, da je slaba.

Hrbemsk: Če bo solih ljudi vedno skrog oje, bo
in slabši. — Ni me di! Ledi umbej Rozika,
pozornili u bodemo - - -

Rozika: (ga pehine) Tolihov imam dela, ~~in~~ a kuhinji!

Zupnik: La ubogej očeta Rozika in prisedi.

Rozika: (prisede)

Zupnik: Očerci, postojajte, očeta, oni ~~v~~ ~~ame~~ imajo
prav nekaj posebnega predati (u ravneje
in pogleda oba)

Hrbemsk: Prav nekaj posebnega in nič posebnega.
Postojata! (In pogleda) Bil sem tudi jaz
mlad, zato miem misliti tako, kot

bi se nalezjal na vajinem mestu. Izano mi je,
kaj teci v vajinskih presih. (Pozika pravi oci,
skibar, portane začudenost - nerogeri!) Ne
rasprodatjem sama, če sta že kaj premis-
lila. Torej skibar, ali jo imam, res ved.

Skibar: (skriči s stola) Oci, rad jo imam, da bi del
finskeje je njo! Oci, mi je, da imam
to predeto mojeto sam v obraj v pivo
mojega jedinega belagega, dobrotneke gosp.
da gospinike in nje same. - - -

Zupnik: Sedaj je spresel pravi oci Pozikin skibator,
vedaj naj pa je sprasa, duševni oci
skibator Pozika,! (Pelane gie k Poziki) Pozika,
moja najboljša učenko si bila moja
drugi, rad sem te imel in želel, če bi mi
bil bog prepustil prou in čast piete,
imeti tebe obroke, kot si ti. Sedaj
mi ne zameri, da te sprasam, ali fuoti

Na njega teho ljubi, kot ljubi me tebe?

Rozika: Gospod župnik - - ali - - psem!

Župnik: Ljubezni, pelera, jedino ^{le} srce, atok moj,
vprašaj ga in odgovorilo ti bo.

črko: (Le je kmaj pomegnel, udaj burav) Rozika,
maje Rozika! (Plave k rji, ji objame, ob psem)

Rozika: (objame črko) črj! črko, kako sem prečna.
(Le dežja r objemu)

Župnik: Prečna mladost, hju je prava ljubezen doma!

črko: Na pterba, nič nimam prabi tann. Terel sem,
da je ljubi ta teho, kakse je pristeno. Bog
daj nama mnogo preči in pogumne nastop, et
v življenju psemu in tedur je rncej
abetaj - -

Župnik: - - in svoje razare.

črko: Kagni prisi ~~so~~ podedovani od jkvisank
narodnih bojensikov, ne pa ~~prigajirani~~ od
karitatorskih ~~svetih~~ ^{osnovalec} ~~svetih~~ razar

shank. Prinegam nam gospod gospodsk n tim slo
vesnem trenutku: Vsi nauki mi bi ^{do} preti do
smrti.

Rozske: Tudi jaz gospod gospodsk!

Zapusk: Tako je prav stvarke!

Hribenik: Tako, tako, tudi po mojem } Ustnem!

Tedaj pa pijmo ne zdravje norogročen
cve!

Tri: (hrijo) Sta zdravje! (Prjjo, ko ar ypoli.)

Zapusk: Jaz pa moram iti! Saj gus z menoj recijeta
chiko? Ali vidate kakaj?

Hribenik: Saj ti je tudi pri nas ic kaj dobilo!

chiko: Kam sic, hvale bpa, ze in pridem! Tedaj
gem z gospodam gospodskom. (prunelsov)
Pozneji pridem na shod!

Hribenik: Le pisati!

Zapusk: Hribenik, vidite, po nekem slejju
poluce pije! - ~~Ta fater~~ Plecam!

Hibernik: Oprostite gospod župnik, to plačam & jaz.
Dvugokrat, bodete pa vi!

Župnik: Pa dvugokrat! Z bogom Hibernik! Z
bogom Rozika; sedaj ne bo nič več
johala, kaj ne?

Rozika: Nikoli več! Z bogom! (čirku) Z bogom
družec moj!

čirku: (je poljubi) Tvoje, do veselja (Hibernik)
do veselja, oče!

Hibernik: (smije) Ne shodno, kaj ne? Halaha!

čirku: Ta, da! (bolše z Župnikom.)

13. prizor.

Hibernik, Rozika.

Hibernik: (ho sta pdila) Kar je bilo, naj bo pozabljeno, ampak
povej mi Rozika, kako si mogla tako dolgo prenašati.
vse to, kaj mi nisi tega povedala takoj, ko
si videla, da je, dela pozidal & drugi mi?

Rozika: Radi matere ne, oče! Rajši sem trpele sama,

hodi, da bi napravila je med voj in voj in voj. Kaj
ne, oči, da ne bodete nikdar več kaj omenili ma-
terijo tam.

Hiberniki. Ne Pojka, če ne bo treba. (Je pisal med tam
k pbnu in gleda pobjuy) Glej, glej, tam pis-
baja mati s čehom in Teojem.

Pojka: (pisalo k pbnu) Stema? Pa peho zampus se
prograjajo. - Jaz grem, boda je mati
portugli, če bo traba. Poleg teh ne morem
biti v gostilni, parne unegant, jih je.
(Je v kubingjo)

Hiberniki (je pricere za njo)

14. prizar

Liza, leber Teoz

Liza: (odpre meta) Uh, koliko je ljudi v gostilni danes,
peho praznega!

Teoz (odpre leber) Kaj ni čude, če se teho dela z
ljude!

Liza: Tlačo, dela? Hm, mi nas je pač nekaj, dakev pr-
stejčen, da bi bil le porod tako.

Terz: Če ste mi ~~je~~ gostilni, ne račun, ampak Pojaka -

Leber: (ga prekine) - - - pa ti najsi drugim zapredam
postuje, kaj ne, Terz. Mi smo ji že premelo!

Liza: Če nič ne zabanjaj, Leber! Lomicej ~~radi~~ vidimo,
če pride kdo v gostilno, bodisi, kadar hoče.

Leber: (zlaščljivo) Ampak prve simate pa pender
nejrejši, pa kdo nam zencei, prihodnjega
zeta najimate malo pejši simeti, kot
dunje.

Liza: Gabec, nevarnosti, kar nekaj mi o tem. Pri
nas je kuhar, ne potrebuje nič robevega
zeta, kadar se pa kuhar, katerega ~~prebr~~
že bodemo pa tudi vedeli zjhecto.

Leber: Recimo, kuhaj Terza!

Terz: Pri imajo že dunje prednost!

Leber: To pa najemem! Še celo kmot se ne more
meriti z župnikom.

Terzj: Kaj me, kaj me Leber?

Liza: Kaj bodeš zbežala, uvidita se! Kaj pa naj
prijemem?

Leber: Pol litra vina, če bi pa Roziba prišla,
pa stam je liter. (Le pade k njej pri reči)

Terzj: Ali me veš, das nimam čara! Da nisi videl
isto z župnikom, potem lahko veš, kaj co
njene misli. (Le pade k njemu)

Leber: (Terzju tebr, da od strani plini tudi Liza.) Glej je,
pa je, ker je že fant, da je malo
pehla.

Liza: (prijem priča, postavi liter se mizo Leber) Kaj godiš,
kaj? Ti Leber, veš se si misel zabavajst, si
me bi solsko pehla, ampak se zjemes pa
od prvega pisarja čenčat, pa bi mi bilo
ves ljubši, da ti te ne bilo.

Leber: Jaz sem pa mislil, da je sam všeč.

Levi: Jaz sem tudi mislil.

Liza: Uhor ne zavijajta. Sama prta, da ga ne
ne morem videti. Kaj jaz morem za to, če je
dehle pre neumnož nary, ampak nebij odločile
bende jman pa če mi hiši! Ledej ji uploh
ni treba fanta, če bo za puhst, čas ze Janiter,
potem bom tudi jaz govorila svoj del.
Le sem, kdo bi bil prvi ženim ze njo, o, dober

gram zgrati - - -

Levi: (v prvestiji) Pa ja ne kaplana?

Levi: (zgodljivo) Beji, beji! Kaminbruce Franceta!

Leber: Jaz tega sem mislil! (Liza) Potem sam pa nič
ne bo tuda hoditi v puhst, jo imete kar
lahko doma.

Liza: Ti si liberalec, Leber, ne verujj me v brga ne v
hudica! Lica pa govori, hai ³⁰ ~~brsi~~, Nika
Rojka mima prta, sama ni hader jo.

drobim jez, leket, a pravi, a z liberalcem ne,
to nisem, da ne.

Levi: Kih~~o~~ munda ni liberalca, saj je vedno v
parozju.

Levi: En kako drži na slovensko, kot bi ne bilo
drugega jezika na svetu. Pis vas pa ste tudi
tahi kakor Slovenci, bi pa rendar bil za vas
tahi zeta ne?

Liza: Kaj parozj, kaj Slovenci, ¹/₂ Vera, vera, to je
prava reč na svetu. Slovci je lahko celo
zintenziji v parozju in razvečiji Slovenci,
če pa vere nima, ni v mojih očeh nič
veden. Za dušo mramor rendar in prvi
veliki shčebeti.

Levi: Če ga pa je tako pravežate, zabij ga pmetite,
da zehaja v hišo.

Liza: Z gostilne ga rendar ne mramor reči, če
je mramor in jedi tukaj ~~in~~ ⁱⁿ vse plica.

Terzj: chene bi publicali, mati, jaz bi ga je ^{signal.} ~~signal.~~

Liza: ~~Tavo prde gatoro se sem!~~ ~~Le sem pa~~
deprav um paha, a za par litero pa dam,
se mi ga vizeta ~~ven~~ ze plucy, da prde.

Terzj: To pa ~~precoj~~, se bricte.

Leber: Tak muni prepusti, zaceti muvara ne fin
nacim. (prizne za liter) Miker se ga ne ~~bravira~~
~~bravira~~,
se daja mati se za prega. (Foci)

Liza: Le za nic, se treba. Te pytr, quem pogledat, a
brubingo, se belo prde me bricte pa publicale.

Leber: Bez slabi!

Terzj: Gatoro, gatoro! } (vizeta)

Liza: (odide)

15. januar

Bujšnje, bez Lize

Leber: Baba je neumna, ko tako nasprotuje pubu. Klare
dra sta je, moine mi par nic ne ~~bi~~ ^{bi} bilo napac,
neq, se u puste, deblentu ~~oprijete~~ ^{omiziti} z chibruw.

~~Tvoj i dete (V ljubezni pogleda
na pijačo.)~~

~~Se polagajna misli!~~

Ferj: Kaj ne bo ženski, rajši nima tebe službe, da
bi mogel ženo rediti. (Pogostoma pijeta)

Leber: Če je nima, jo pa dobi, fant je pameten in
pisten. (Le polagoma mraci)

Ferj: Kdo naj pa dobi gostem Hamenikovo pivu.

Leber: Ohlaja hčerka, ne?

Ferj: Morda? Ohlaja bo muna, pravijo!

Leber: To se mi gatroo, dekle je icke 12 let,
preden bo za muno privedna, se je
lahko premisliti. Sicer, pa slajša hčira
pudi takha Rojiki, raj mi izgledajo, da
bi bil ohlaja dober gospod! Se zupan
^{sičun} boštakar postel. Ferj

Ferj: Če bi Hamenikova ne bilo!

Leber: Kaj Hamenik! Ohlaja nabenih sol in
ne se drugoga, kot to kar bere in
pistih neumnih, caropistih, pa kar
je nauči penfjehovski kaplan. Sti

nimej, danes kuhaj nekaj? Zbravranje, ali kaj!

Ferj: Seveda nimej! Škod bo, um pisal!

Ueber: Naš ostrobnik mi je pravil, da je zvedel, da nameravajo napovito nebo kmedijo in mi povsot, da pojzemu.

Ferj: Škod bo, škod! Šentjalski kaplan pisate pa hoto govanik.

Ueber: Sledur, da mi bilo nič dan? r jarnost. Ne je tako na tihem.

Ferj: Ne, ne na tihem.

Ueber: Ali mi napovis' nekoga Ferj?

Ferj: Če je mogot, zabij me?

Ueber: Vidis, jez bi rad vedel, kaj je bo na obzku govanilo, da povem ostrobniku. Ali ne bi bil tako prijazen, da utaneš kuhaj in mi potam spreviš. Še bo zastonj.

Ferj: Vem, vem, če fudi zastonj! Po ~~kan~~ je stvsem. Surovaki - zabij pa sami ne utanete tu

— plisati, bi lahko sami.

Leber: skindim, da bi me se pustili ustis, ali
pa bi govedski kolj zmerino, ker vedo,
da sem se na nemško pletj.

Fanzj: Te dobro, že! Ne nam prera!

Leber: Zato, dobis vojnjis p Gruzijem Groda.

Fanzj: Prav, prav! Pa pijva! ~~Wohlsein!~~ Wohlsein!

Leber: Heil!

Fanzj: No pa heil! (pipeta)

16. prizor.

Prejsnja, Liza

Liza: Sta ju vedno pama?

Leber: Se zmiraj, kakor vidite! (Stroci ostaneh iz leta)
Prazen je, si enega!

Liza: To pa, to! (zame later mi hvie isto pa vsem)

17. prizor

Prejsnji, Kunitko France, Tone in drugi fantje,

bi er pustili na plost.

u je popravljen
završilo.

Francis: (pude prvi, z njim svingi) Dobro večer!

Vi: Dobro večer!

Liza: O, dobro večer, dobro večer, kar tam k religiji
miži redite! (Francis) Prar, prar, vidite
to je mi, dopade, Ali vas bo religija?

Francis: Velik jih že u pride! Pa gospodskaplan iz
Santjechta jih bodo gotovo tudi se pri
prijali nekaj sreby.

Liza: Ali bodeš skupno piti, ali neke picej.

Francis: Skupno, skupno! Podček pira nam nista
nista.

Liza: Le prar, za' shalo bodeš pibegeli, da bo
nastarjen.

Francis: Le nič ne menjati! ~~Vi~~ (vedeje k religiji miži levo spredaj)

Liza: (odide z listom = kuhinjo, kuhinjo!) Pozike,
Pozike, polna gostolna ljudi! Kje nenolan
tiši?

Čeber: (~~pročka~~ Terje in pogleda pomenljivo Francis)

4 (Zleze na stal in druge snovske in prej prazen obe
sclusk, ki nisi medu robe s shopu)

18. prizor.

Preznanje bez Lize, potom Rozika

France: Brodete videli fantje to bo imeniten
skrod. Takoz se ni bilo pri nas.

Tone: Ampaka zelaj se ne vabi nek. Starije ljudi
svo skrovo pre izpustili!

France: Stari ljudi miso ze mlada organizacija,
ti nam pre prihvarijo.

Rozika: (prince hua! Lober pecer! ~~Stari ljudje~~)

Tri: Lober pecer!

France: (nedajnje) Ti ne pes Tone! Novih mozij je
truba, ~~inje~~ ^{svecjih}, mladite.

Rozika: (Rozika glaji s stola, Tonij prave ze hula
in imenico polaji prati na Franceta, Pzika,
odsde revidez flagmetrieva u hukinjo.)

19. prizor

Preznanje bez Rozika

Tone: Je ze prav, ampaka, stari imajo skrusnje mis

mlajši jih nimenur

Franci: Za našo organizacijo nimejjo prav nobenih
shusev! Naša organizacija je nova in ni
mogoče, da bi jo razumeli stari ljudje.
To vedaj u je smatralo med karviki in slo-
venski pojmi liberales in nemur, kot
svo in isto. Stari ljude z jupnikom ved
po menenja, da so se narodni odpadniki
liberalci, mi pa vem, da so tudi taki
ljudi liberalci, ki so mogoče dobi
Slovensi in pravo parti tem ga naš boj.

Tone: Po mojem menenju pa to ni pravilno!
~~Na~~ Na Krivkem ^{na} gotovo ni o veranosti,
ker jo pristijo tudi Slovenci, pač pa je
o veranosti slovenska stvar in pravo za
nje naj bi u mi sledi bojvali. Tako
mislim jez in povem odhito.

Franci: Potem tudi za te ni prave med

nami, potem moramo tudi tebe smatrati
kot liberalca.

Fone: Smehajte me že kar hočete, jaz ostane
pri prvem prepisovanju in ostem gredo
naša pota narazen. (Ustane in se svede
k mizi na desni spredaji)

France: (drugim) Težava ima že sbrano & kumplo!

Kuzji: (pri Francetovi mizi) Ahe, ima ga, ima!

Čeh: (Zbedlivo) No ali ste se spregledali Slovenci?

France: (Čehu) Tebi nič mar, liberalci!

Čeh: Ha ha ha! (France) Si vender pobeht, pametno
potal Fone!

Fone: (Čehu) Steboj u ne govrim ne. Pod moja
častjo je, da bi nemčunju odgovarjal.

Fovj: (navikano Čehu) Sej je res, si ste nemčun
liberalci, pri nas u jedeti nōsem. (Gre
k Francetovi mizi in se svede na postro
kju je jedel Fone)

20. pizor.

Prejani, Rozha, Shiko

Rozha: (mirre e bukime liter rine in ga portari
na mize, hjer udi c'her, patem qe L. Toneta.
Ali ne pr' tane.?)

Tane: eke, c'het, visha mi dej!

Rozha: (qe te ~~redenci~~ r' ozdy'm, de natoci rino, p'nd
tam p'ntopi shiko)

shiko: Tuber recer.

Tane: Tuber recer shiko

Rozha: (prelba) Tuber recer!

c'her: Tuber recer g'p'nd shiko!

shiko: Tuber recer g'p'nd ~~br'bluar~~ ^{br'bluar}! (qe mirre
fantom p' Toneta mize) Tuber recer fantje.

Nabateri fantje: P'ng dej!

shiko: (u mude te Toneta.) Saj d'rod'is, da u p'ri-
redem!

Tane: Le p'isti te, u bova haj' p'omevile, saj

^{particular}
te je ~~delo~~ mi bilo peo med nami.

Chirko: Paula je concege, za niscim utegnil priti.

Rozika: (pinere Toneta pijaco) Haj za tebi,
chirko.

Chirko: Actet, coioka. (Rozika ze ponj)

Leber: (Fantim, da bi ze ze prepir.) Ali bodete si bar
hej pijace ostali, vidite, nam za steze
gospodina Rozika, za nas se za se ne se,
ali nam bo rpoloh helo.

France: Le nihar se zladaj, drugcu jib stupio.

Fantje: Da, da te pazi. Ali ti je, damo!

Rozika: (pinere chirku vino) potem fantje) Povsim
nas nihar prepira.

France: Haj za se ti utikujis med nas, budi tam
harnov spades. Licu za mis, drugcu ti
zajijem perem v zaljubljenem pariku -
parovje.

Chirko: (plane za boni) Haj previs France, igam,

da to najne leti na Reziho, grovi!

France: Bom že grovil, a poleg se ni čas, since
pa nam (heje na izbota, Tonek in Čebek) težij
povem, da imamo, ze ta veser to jobo
najeto mi in vas posim, da se odstranite,
hekar hitro vam zapovem.

Reziho in Tone: (zabuden) Hej, hej!

Čebek: (ostane in se piliža Francetu) Ti boš roba
najel ti? ~~pa~~ Pojdi rajši, danos pagit,
holaj unje naša stara, ze tam molli!

Reziha: (pomislijo Čebek) Saj nimajo najete robe,
bodite mirni, posim vas.

France: (odpovem) Teje si ne pustim očitati in če
sem poznan tudi od grovim. Če ji brigja
polje, da unje, danes moji mati, teje ne
mujem zahraviti, tudi ne če stujim bila
njene portelje, veji me pa sveta veser
doljnost, da ostavem budaj, hjer na

plapenat jezero in polbrano za svoja nečaka.

Licer se je se ne zganbite meni, vas nejemno ven.

Chicho: Povsem te France, kaj si maš zoper ~~se~~
Taneta in mene, minole ~~prer~~ ~~studo~~ haliba
medua, hat to, hi' ude pri tebi.

France: Liberalci ste, nisi pluzaj in povsem, da
ven!

Fantje: Ven, ven!

Le oname preteps. Fantje suvajo dehu in Taneta proti
ratom, natanko se muca opaziti, kako France
mova chika, med tem, ko Fanz staji mirno u
opredju. To se primujejo k miru, kjer je udel
deber, u ista zame, puška pade na tla in se
kuprozi. Ni ptiame!

Rozita: (med pretepan) Ah, mir, povsem mirujte (ko je
prčil strel) ahaj bog.

Chicho: (zabirici u prime za glavo) Ah, pomoč, ustrel
jen jenu! (Le zganoli)

Fane: ehir, ehir je potrefjen. (Kartane mir)

Rozika: (Hitro k ehiru) ehoj bog, ehir, - - -
kann - - - (Se zgodici k njemu)

Fane: (se plomi k ehiru) Zadet je v goro!

21. prizor.

Brejinci. Hribernik (pri glavnih vratih)

Liza (iz kuhinje).

Hribernik:

} Kaj se je zgodilo? Kaj?

Liza:

Fane: ehir je potrefjen!

Hribernik: Kaj ehir? ehoj bog! Hitro po
zdravnika. (odide)

Rozika: (zbe) ehir, moj ehir!

Liza: Po gospoda naj teče hitro hoda, po
gospoda. Bog in prsti kraj.

Fane: ehirim, da bo oboje odveč! En tega
ste pivri ^{prokleti} (kaj se sante) razpisalci!
(Se repari plupina)

Lactor

27. 9. 10
3/6 1/2

I.

Razdele!

III. Dejanje

Jernej Bahovec, Ljubljana.

1.

III. Fejanje

(Pol leta priznaji)

Na desni Strikunibova hiša, pred njo gostilniški prt. z mizami,
na levi drevje, v ozadju župnišče, pred njim cesta, katero
boči pbat, od Strikunibovega prta. Lep poldni dan.

I. prizor

Hammerfest, priznaje Leber

Hammerfest: (vodi mi mize, pred njimi je pol prazen kozarec
vina, stoji v rokah čašnika in pita.)

Leber: (pobiti pij mehy čim po prta zadaj od scene.)

Hammerfest: (ho pjezi Lebera.) No kako je?

Leber: (kiter) Dober dan gospod urliknik. — Traver to pa
debra za nas! Slovenci so pozdravili in se miso
mnoji zedinili že sluzni bendi date.

Hammerfest: Vedite, ali mi je predur pravil, da je pozdrav
jster Slovencem za nas, debra, vi ste vedili predur
nesprotno - -

Leber: Mislim, pa je pač, da bodo šli pri potobrah

2.
shujaj! bpostite, ulinjau jenu! (Lede)

Hammerfest: (ironično) Kalali so pač po vobozisemskemu
reku: pedari pastirja in žudele po razprapljenju.
Prej je naseloval prave župnike, udej jih je
pa se malo je, hi so imo postali gosti.

Leber: Ledej ~~je~~ je govedar, ho imamno kaplana! Tam
ne morem povedati, kako se je jezil nad
stariimi kmetsi, ker niso hoteli voliti
njegovih kandidatorov.

Hammerfest: Stara se ne bo nič pridobila, če zmeja
kmetske. Se bo jezil z ljudmi tako, kot
stari župniki, če bodo imeli radi, če pa
bo drugačen, ~~ker~~ boji za nas.

2. prizor.

Orjinja, Liza.

Liza: (stoji na prag) O dober, dan Leber! affis te misum
videla pistr. Haj pa br' pil?

Leber: Leber ~~redice~~ze mati!

3

Liza: Takoj, takoj! (glove v hriso)

3. quiza

Prejinja, Liza

Hammerfest: Skupak kako stoji nas? :

Leber: prvi razred je popolnoma nas - -

Hammerfest: To je bilo že tudi prej, ni druga dra? :

Leber: Ah, dobre, drugega - mogoče - kajti tam so
sami boljši kmetje, ki dajejo s Heilenskiham,
a tudi mi vstopo. Tretji pa bo nas, raj
jaz, ~~am~~ tako šteli.

Hammerfest: Ali je politer že končan? :

Leber: Kar so ~~sedaj~~ je bil zaključek, hudo je le
čakajo, da je končan skandinavski in se na
znan ~~resultat~~.

4. quiza:

Prejinja, Liza (prvine pijaco)

Hammerfest: Članci!

Liza: Le odhajate zgodaj osrednisk? :

✓ // no decura
↓

Hammerfest: (Sjymabien) Taz innam dra setit, ni leber
eneqa.

Liza: Sest in hideret.

Hammerfest: (placa, leber) Vi quata ie nezej, postam
ni pidite procedat. (Ktane)

leber: (na pubet ppi ore vine) Leber gopod ostib
nike, pidem. (ostane in que ie cesto) Z
bozun gopod ostibnike, z bozun Herb adide ruica.

Liza: Z bozun, z bozun gopod ostibnike, pa
ie haj pidite.

Hammerfest: Ze ie, ie pas venere, z bozun. (bedide po
meno na per.)

S. puzor

Liza, pozni Teoz

Liza: (poznavlja bozice, a jih zopet putari na oniz, qu na
cesto ni propela qu in dol, ked bi nehaj pic akovalu.
Tam je pe Teoz seha, boz ie, haj bo procedat! (quata ie
redno na deino.)

Terzj: (^{ne desmi} i q. pccur) Ho bag dej, mati! (Je rinyan)

Liza: Bel hod pa qubitajis? da ji habe fidance ratje!

Terzj: (ji pisel na peder) Hej bi ne bil, ko mi qe danes
me takr po pici.

Liza: Pojsti, perr vredi je, pa hej poraj, jij bi pa princem
hojinec pima.

Terzj: Ne mati, danes pa ne rec. Tolshor ga je nikdar niscem
zestunij pil, hod, danes. Sakramis, rask, dan nej bi
bile politre, potem naj delati ne bi bilo treba.
Leber mi je placel sest, rickor, pive, par dva
golaje, samu, je dejal, da bi j' nijim volil,
haplan pa po fudi dali za dva rickor, ras
pa za tri. Ampak, rickel je samu leber
naj volim j' nijim, drugi ne.

Liza: Saketerim pa ji volil, potem?

Terzj: Saketerim pa, hod, lebram - - -

Liza: Ti gradoba ti, s takim begraccem!

Terzj: Licer pa je nobsedem ne je, skam perr

roliti. - (Vse papirje iz žepa) Vidite, mati, kaj imam
v nebež glasnici. chemi je boničar po puo,
ali znaga ta, ali ta, da le, doler živim.
chemi je vce puo.

Liza: Leveda, tu tudi nič nimam vere.

Terz: Jez pa mislim, da vca pri politrah prav
nič nima opraviti. Jez puo, drugkrat tudi
roliti, a nihče ni misal kajrat vce puos.

Liza: Takrat, ko bili je drugi pavi, ki tepe ne razumim!

Terz: Razumem, ali ne! Samo tolko pečem: jaz vam
zmiraj pri bistih, od katerih bom ~~ku~~ inel
haj, dabiča. To je meni po puo, Slovenc,
Alpenc, hlevičec, Gherolec, demvhat in
kateri se pri ti ~~hudimani~~ ^{hudimani} imenjuje, jez
vam po, pa nič! Lica, kaj bi se z rami pu-
pinal! Pa recimo, pa žirjo, pa bačl, pa
boh, pa par bočeta. (odlaja na desno)
Pa fit-gob tudi je, če ni drugere (odide na desno)

6. prizor.

Lize, poziva Zupnik

Lize: (ko je odšel Terž) Jezus, Jezus, hehšni so poudar
ljudeži! Taki Terž nima prav nobene vere.
(Pohere bozuce in padele v hišo)

~~12~~ Zupnik: (padele, na patiar je upirojoč iz župnišča, je jebo
postaram in padele, hodi plynčeno. Ho padele
na cesto se ogreva na deano, malo prebije, pategne
z roko po jela) Bog se, kaj nam prinese ta
dan. (Je pricasa proti Hribemiskovi hiši, predur
dolge do vrat padele iz hiše Lize)

Lize: Obraljen bodi Jezus Kristus!

Zupnik: Amen na reke!

Lize: Ali ste tudi padovalni, gupod ~~zupnik~~, heh
bodo valitve iz padle? Da bi vender gma-
zali nasi!

Zupnik: (zamišljeno) Da nasi, nasi - -! (Glasno)
Da bi gmagali Slovenci, ucite, Slovenci!

- - - Pa kaj sem hotel opräsati! Mi je Rozika
po hruacu.

Liza: Karo prij je postale! Oh kaj mislite gospod,
kaj bo z dekletom? Mi se noče pbevniti
na bolje.

Zuzanka: Ne pöitam nobeneemu, ker sem prodrizana
grehom sam. Toda to pöte, da ima jövek
poleg telesa ljudi, dušo, katere pöbuje na
čustva, stavi nade in upe in vzdržava to
življenjsko telesa. Vidite, če postaja duša plaba, ne
more biti telo redno močno, se je kot ohil
dušo, ne more zehterati, da živi telo. Rozica
je marala pač, volilo pöetati tehno zedujajo
pol leta.

Liza: Zmiraj sem ji pravila, pusti ebichsta in pusti ga,
če bi bila obzala mene, gotovo ne bi bilo
qušlo tako daleč.

Zuzanka: Töge ne smete pediti, meti, bil je pač nemi en

slučaj. In če se to ne ^{bi} bilo zgodilo bi bila danes mogoče oba pečna, abirko in Rozika in bi j' njima ~~ved~~. V družini bi bilo mimeta uspešno umljanje in Rozika bi se vedno tako vedla pela po hiši kot nekdoj. No in abirko je bil pristen fant, dobil bi bil lepo službo in šahal, ~~da~~ ~~do~~ ~~delite~~ parke z Roziko.

Liza: Ah, ah, na to je misliti ni bilo!

Lupnik: Človek obrata, bog ga obrne. Vidite bog je obrnil pravo na zasluzo. Rozika takega volod težar in abirko, moj mladi prijatelj, rene o biluščnici, velika sprasanje je, če se mu je prave vid in kaj potem? Ohlad človeka brez sái? ahij bog, moj bog, kar misliti ne more.

Liza: Res je hudo, res! Pa ~~kar~~ ^{kedo} bi se bil mislil, da bo tako prišlo

4. prizor

Prejsuja, Rozika:

Rozika: (u prikazju med nastupa, vidi se ji, da hudo boleha, zgrita je v velikih pantoflah, ni pahlje, hodi omahljivo.) Tako dan gospod župnik!

Župnik: O Rozika! (Je prosti raj?) Vidis, vidis, raj menda ni tako hudo!

Liza: (Je li Rozika, jo prime pod pazduho) Torej pa hodiš ven? Tako je slabo!

Rozika: Tako lep, dan je, in stisala sem oko gospoda župnika --

Župnik: Saj sem bil res namenjen k tebi! Pa je prav, da poidis tudi malo na solnce. Pojdi Rozika, sedi sem. Haj (jo vede k stolu) jaz pridem k tebi in je boleva malo pomenuka.

Rozika: (u vede na stol k mizi) Hvala gospod župnik, hvala mati!

Liza: (Roziki) khalo se is pitavi gungaj, raj ti menda ne bo shtodovalo, jaz pa grem ta čas v hišo pripraviti

~~pipav~~
~~spasit~~. Potem ne bo časa, ko pridejo moji od
voliter. (bedele v hišo)

8. prizor
Prizorje brez Lize.

Zupnik: No Rozika, vidim, da ga ne boje. Te pa ne smeš
izgubiti. Mlada si je, in me u lahko popobruvna
gorasna.

Rozika: Ne, sem gospod zupnik, se je bo se paroval - - - ?

Zupnik: Kazajo boga! Vedno si bila dober otrok, sedaj si
molila, ~~+~~ brez te tudi redaj me bo zapustil.

Rozika: Saj molim, vedno molim, za ~~se~~ in za njega. O
gospod zupnik, kakr sem nenečna, zmoroj mi
da sem hiva jaz njegove neneče

Zupnik: ^{lebo} ~~pa~~ ^{si tem} ~~pa~~ misliti Rozika! Tes svet se, da si
bila ti ~~redaj~~ neneča. Bil je pa nenečen plucaj.
Ti bi zpet zdrava in se brez ³ da tudi ¹ shiknu ² zpet
hudo zdrave, ~~bedeta~~ se bi neneča, kot prej. Brez
nam pija hriške plušnje in Kristus je rehel:

»Ker je moj oče ljubi, temu pridje huj, zabuni ga na
 voji peme in hudi za menoj.« Vidis Rozika,
 rad bi jo ^{milostivo} ~~namiljenostjo~~ se pravečo obujati.

Rozika: Anzaks skribo (zaka) bolikor tepi, in jez - zekij
 nisem je prej pokazala svoj jernosti, da ga ljubim
 in poridala prave svetu, da sem njegova.

Prej je tepel in padej zapet, tepi in bo tepel
 vedno, jaz sem punca, ~~su~~ bo pam - - - -

(u vzaru) Porejte gospod župnik, ali kaj
 vjeste o njemu, ali se mu govoreča zadržje?
 Proim gospod župnik porejte! Pa negotovost
 me muči.

Župnik: Kakor vidim se je zvezal jez, da skrbim za skrbote
 in placara s krajim početem ljudi bolnikom.
 Kaj !! Vled - - -

Rozika: Hlela sam, brate!

Župnik: - - - tepi, ^{mi} ~~nam~~ vedno parajo ^{njegovem} ~~zadrževanem~~
 stanju. Zadržje pačilo sicer ni bilo prebno, ugledno

pač pa imamo se upanje, da se plene na bolje.

Rozika: Oganjot župnika, kako lepo sem si plikale besede župnika in sedaj je padlo me v grob. Ne morem vam povedati, kako grozno sem, nemiseln, le kadar govorim z vami se mi zdi nekako lažje ~~zgovoriti~~, ker vam morem povedati, namaj podkati pice.

Župnik: Tudi meni je tako Rozika! Čudno je naše plene! Če je veliki človek, pa ne vidim ni tako prečen, kot takrat, kadar je veliki z drugimi in kadar se kara želeto in se pečuje meseca previsa največje zlo velike lažje, če vidi, da ima drugi z njim sčutje tem lažje se vidi, da previsa, njegova koraris jele kraj, kot me pa. Tudi Rozika, tako je pri namo. Oba je zadela meseca, oha jutra z gubo najinimam sem najdražjega bitje. Tudi je namo, hudo, a naj hujši bi bilo, če bi moral to bol previsa samo eden, tako se pa naj takrat duša malo odpočije in je

nekeje časa, idolgi težko pisme, kadar se pripravljata.
 Bog se, če nama ne zasije in kudej zopet, poluce pice
 in pehnt (~~z~~ neroduiseno) kadeat, Pozika delila
 bodera reulje, kehar, deliva sedej žalost. (Li dnuce
poljo.)

Pozika: če bi **Bog** del, da bi skriho ozdravel in bil zopet
 čil in karepaks, potem bi bilo reulje, in pemo
 mi tuje bi se verelili in bi se ne brigali za
 res svet, (pozika, da je bilna, neroduiseno) bi peli
 in se padorali bez konca. (brekne ubujena nezij, težko
sope, sez nekeje časa, kehar bi se pripravile) Pa kaj ne bo,
 kaj ga ne bo - - in tudi jaz - - - tudi mene
 ne bo - - - (jo pozvili jih).

Luznik: (jo boje) Ne jshaj Pozika, potem ti bo in tuje,
 ostani stanovitna! Ti boš se ozdravela, **skriho**
 se pme in peme podeta. Gledaj jaz sem star in
 bolav, a tudi ne pbugam, ampaka opranje imam,
 da se pehnt, me bolje. B. vrehem, dezzin jije

^{tem hujaj}
rešene, ~~si je~~ ~~pleha~~ ~~huda~~, tem prijetnejši prije
rešitvi žarek za njo me pravo zemlja.

Rozika: Hvala vam gospod župnik, tako lepo me poslušate.
Ne zamislite mi, ~~si~~ ~~je~~ ~~pleha~~ ~~huda~~ in shuparam.
V hogo hočem zapeti in moliti, da bi del
svihobna zopet ljubo zdravje in veselo dnuj.

Zupnik: Proč imaš Rozika, sklenitev vedno pomaga in tudi
tebi ne bo zamudil bog!

9. prizor

Pujšnja, Liza

Liza: (gleda v hišo) Rozika pojdi v hišo; sedaj bodo zideli hodite
od politve; naš je pride, pa tako hiti ga po klancu
da je ~~boj~~. Bog ne hodiš povsod pismarica.

Rozika: (je prišla v hišo) Torej naj grem? V bogam gospod
župnik! Mkar me ne zapustite, pridite se!

Zupnik: (je odšel) V bogam Rozika, te mkar shupati me
ne zna shupati na bulje.

Liza: Saj tudi jaz vedno pravim, da mkar shupati.

Bo ži bog dal, da bo bolje! (Prime Rozika pred pozdrub
ni je sede le matrona v hišo.)

Rozika: (se pred matroni je puhnol oze, pogledal pomen
ljivo na župnika, polglasno) Ž bogam, gospod
župnik!

Župnik: Ž bogam Rozika!

10. prizor

Župnik, poznyje Pismonosia

Župnik: (ram, kot v sanjah) Taka venca svet za svetom
ni stare kramine se piše. V najlepšem polletju
naj poznyjša jeser! (Le zemliti.)

Pismonosia: (quidez are proč v župniše, zepreži župnika tu ubi
krajem.) Taka dan, gospod župnik! chistil sem
iti v župniše, pa sem vas videl tukaj. Tukaj je
šacopis, tukaj sem pradalno pismo in tu nekaj
jehanandijanskega pisarskega za vas. Prosim
podpišti!

Župnik: (vzame najprej pisarskega pismo, polglasno) ^{bu} Dejčlvi

„Sobrovdclui' garodi“ (Podpisu ni de pshelilo pismavui'!

Pismavui': Hvala! Z bogom gospod zupnik! (bodo)

Zupnik: Z bogom! (Nevogor odpisu pismo ga bere, oheg
u mu generaci.) ahaj bog! - - Ali - prav -
 vidim? (Vtane ga o puzedje in bere se puhel
 potam). Ne-ozpar - hvit! - - (Zloji pismo
 skupaj, ga k miži ozame devga postu in hvit
 iti pij ustro zupnika, med tam pise po postu ocl
 deure Hribenik.)

M. quiza

Zupnik, Hribenik

Hribenik: (pibiti, res je ptem in rezjeren, pi hvit z ustro
 isto)

Zupnik: (ga zapazi) O Hribenik! Kako stoji?

Hribenik: ~~Shit~~ Haber dan gospod zupnik! -
 Shukinij je ni gator. Hehar je mi ydi bo
 slaba. Nihdar ne bi bil mislil da bo dobil
 tiber polihor fjndi na svojo stran! sharikar,

~~h~~^{ki} je bil prej teden naš pristen je nekaj vohol
nasprotur.

Zupnik: Razumem! 'Zgubili' smo ga pa tudi, ker nismo
~~h~~ več edini.

Hribenik: Bojimo se! - ~~Rad bi hodeno~~ 'Tudi bi bil, če bi
zmagali.

Zupnik: (je pisal p. Hribeniškemu ~~dat~~ v prvi roki, se pravi ^h ~~dat~~
ke mi je) Na neki pravih in krajih žalostne
novice! (za Hribeniškemu pismu) Berite!

Hribenik: (prejela pismo) Radi skrbate? -- (h) ^h
skaj boz, kaj bo nekaj?

Zupnik: Tu piše, da je škola neozdravljiva in slepa in,
da ga bodo poslali obični, naj se vzdiguje, če
se ga ne posmili bedo, drugi.

Hribenik: Tega ne ~~smemo~~ ~~prejeto~~ ~~to~~, da bi se vzdigvale
občina.

Zupnik: Tudi jaz mislim, da ne! Kakor bi bilo, če bi
ga dali p. hribenim garod ga slepa na Dunaji, na

Hibernica: No recent, large!
Fuzus:

primer.

Hribenik: To bi bilo je najpametnejše! Avgale stiški,
stiški gospod župnika!

Župnik: Kar bo magojci pobrijem jaz in pram, da bodete
budi vi prispevali po svojih moči; kaj ne Hribenik?

~~Hribenik~~: Glejte Hribenik, ne bo dolgo, pa bo naša
žirjenja in zemlji doigrano. Ničesar ne bomo
mogli nestr. ~~rebi~~, mar ničesar bo pripada
~~zemlji~~ zemeljskemu plaču. Le pur bodemo
vzeli p. rebi p. nečest, in to po naša, dobes
dela. Hribenik pravi: Kar ste stiški pramni naj-
manjših svojih peatra, ste moči stiški. In
kar stiško je očija stiško nam bo optano
bog poplačal.

Hribenik: (gingen) Tu je moja poba gospod župnika! Neke
palovico!

Župnik: (mu da poba) Tako je prav Hribenik. Ste bo nam
žal

Kyriya.

Prijinja, Rogar, Zamer

Rogar in Zamer: (pideta po reati z doma - živalskem pozvnanju
čup' se ja se za odhram)

Rogar: No redaj ga imamo! Kaj bo ne morem pristati,
da bi zmagali.

Zamer: halo je jaganja, malo! (Pa pristane odur) Haber
dan gospod župnik!

Rogar: (obnem) Haber dan!

Župnik: Bog dej! No halo je?

Škrlent: Ali je že končan.

Rogar: Se ne! Skupaj ~~halo~~ je to mogoče, da je
leber volil, saj je bil sander, dva mesca
zaprt.

Zamer: A tabrat bo je skrihata ~~rebelit~~?

Rogar: Seveda tabrat! Dva mesca je redel
danes se polji! To ne gu!

Župnik: Fenu mi tako Rogar! Leber je bil le -

preiskovalnem zeprem in ker je nam ni mogla
dohetati, da je bila po ga zopet spustili. Tak
zapre me itepe in tudi ne ozame pravice
o volitve.

Lauer: Pa je nekaj prišlo je tudi takrat, če se
ne motim.

Heidemik: Sreča je plačil, ampak le ga to ker je imel
nabavani pisno na mihi.

Lauer: Eh! Kaj je spoznej pri teh preterah. Kaj
jih zasučajo, kakor jim, drugo.

Pogar: Kaj pa, da jih puščajo. Tu je pušč in pri
nes je po, mislim, tako zametlo, da to isto
ne skup o nič.

Lauer: Jaz ču prej misliti misliti misliti, da je ta stvar
tako rajna, skidil sem se po, pa mi bih mi
in pa Slovenci, kdo nam kaj more. Danes sem
prišel izle do prepisovanja, da tudi vse
to mi ne pomaga, če mislim, pri celuabi

in plozini.

Zuzurik: Da, da vedno sem vam pravit in pristi gorat;
Bodimo plozini, kajti te v plozi je moči. Kaj
je moči tam je tudi plada

13. prizor

Prijunji, Liza

Liza: (videj iz hiše). Zdaj pi - - - (ogleda dunge) O
dobar dan, dober dan! Kaj pa vemem pinnera?
(Za odjem, oddejenov a siji govorjaji) Hišite,
zdaj viditeja od palitove. Del pupa jita que
gor pa blanceu; skraj kuhinjaka pkuu jam
gledale. -- Traj kaj pa pinnerem? (Govorjaje
postaja glumeje)

Rogan: Pa za pinneri pol lista za naju. (postaja na Zuzurik)

Liza: (Hišite) Ti pa ne boš nič, kaj se oče?

Hišite: Za udaj se!

Liza: Ze dober! Takaj pinnerem! (odide v hišo)
(Dunge, rajna Zuzurika pogledujajo na cesto, od bocker)

u čije redno glavnije govornjaji)

Rogzi: Ledej je bunc.

Govornjajski: Vredeli bodemu, boj bo. t.

14. quizaj.

(Za odmor u prijeto perede): Vi ste hivi! Ne vi!
Zahaj niste polili za nami! Zahaj pa ne vi
z nami! Vi ste kazdili slogo. (šed tem pise
na peder muzjica muzjib. Pavi mlyšji, njna ne
čedu kamiko France za njemi starejši z hukan
in Luirnikam. Z mlyšjimi u pcepice Tone.

Tone: (Francetu) ^{bi} ~~le~~ je polili tabo, kot smo vedno,
bi bilo dobro in ne bi bilo piše tabo
delić.

France: Zahaj pa je niste, zahaj pa prav mi!

Rogzi: (u oglesi) z kej mi? Pogledite naše glave
mledenci, pogledite jih, potem vedite.

France: Če smo podli vedaj u manjšini, a bodete
picteli mi pribodujših polstrah bemo

mi prav narečevali oelbunibe, ^u s' bomo p'ploh
oznali ne naše glasove.

Franceta p'istari: (p'ulijujij) Telo je telo!

Vri ipo prilei p'cite na Flis berni hoo ret.)

Zupnik: (ostane in ga med nje) Ah, prvim mir!

(Ko pidijo Zupnika, nastane mir.) Nikar se ne
prepirajte ljubite se med seboj in drug drugemu
pomagajte! Kark je kraj z volstrani?

Tone: (modro) Propadli smo, namator propadli!

Zupnik: (p'olglamo žalostno) Kraj propadli! (Gleda p'ed u)

France: (hoje na starejše) Telo naše hirode

Flisbernik: (Franceta) Dajte mi prav ~~prilei~~ hoy tecega

France: ~~Le~~ Le pubet prvim: Telo naše!

Zupnik: (se ogreani) Skinjte, dragi farani! skinjte!

Ne palite hinde z ene strani ne drugo. Telo
niste ni moji, dragi ~~fanni~~ tega propada!
oh! Preblazji ste, da bi napravili Telo tak
~~h~~ ^{hudo} greh. Naj nam bo jest lahka in ta

propad opravnin ke slozi in skupnem delu. bedno
 skite se, ce ste se zalili in bogni skartaj ~~med seboj~~
 bodite bratje slojni in bedni in pustite
 bivdo kajeti na pristole, ki so prejeli med
 nas nemocni, prizabljeni pezdari!

Lastu.

18/2 9¹⁰
 1/4 12 druga

VI.

Kejden

IV. Kojanje

Anton Adamič, Kranj.

haje z žopušte udaj proti prejozjim časom. O bog pomagaj nam puenariti se haje, bi ja nam pošes.

(je prišla k bratolu, glavnije) bricho - bricho!

Ki ne plisi! Tuga nam je umarila sraki:žut.

(Glavnije) bricho, bricho!

bricho: (vzdehne poci glavo, govori polihko in tare obrog ube) sheta, ali ste mi, sheta?

sheta: Kaj goznaš svoj glas! 'Jaj sem, jaj, sheta!

bricho: sheta, sheta - - - sheta - - -!

sheta: Kaj pa je bricho? Ali kaj želis?

bricho: sheta, ne sem kaj mi je danes, gozno čudno je danes - - -

sheta: (pomisli) Tem, sem bricho! Ali je gozno kaj hical?

bricho: Ki nisem plisel!

sheta: Bezgre je gozpal! Jeko hudo mi je bilo po noči, mislila sem je, da bo umrl.

bricho: Umrl? Tudi pa umrl? Kaj ostane mihi?

Mi naj poginim na pesti? b' cheta kaj bo z menoj?

cheta: Poboleži je chicho! Taj zgodil se bo še moral!

(Zare) / b' kaj bi ~~li~~ ^{priceli} li? - - -

chicho: demu sem postal jir!?

(Fz pobe na ^{levi} ~~desni~~ je puzje zornick.)

cheta: Prst hlicu! Pocakaj chicho; gum te njevan.

(odstale v pobo na fero.)

~~chicho: (se ploni p' ki mizi patem se drizue)~~

2. prizor.

chicho

chicho: (se ploni p' ki mizi patem se drizue) Ve hric
umreti p' bog mene! Zakaj ne umrjem jaz?

(Stoji, kot bi videl pustozem) Pozika, Pozika
ozveni me v reboj; rej sem te h'ubel, da bi
del kajenje za te; h'umi ga in me prici!

Plavala podera p' hujaj v pobo, shujaj k' kala na
reke. - - - A me, jaz sem proklet, p' h'ujem z
jehlenimi rezigami na to p'ujer zanjjo!

† k' p' t' i' n' e' n' c' e' n'

V p' t' i' n' e' n' c' e' n' c' i' a' n' e' z' e' p' o' s' i' t' i' o' n' e' m' i' n' i' s' e' r' e' r' e' i' n' i' t' i' a' t' i' o' n' e' m' .

(Vade na stol jezrelej časa) Kaj delam in kuhaj?
 Rozhina, duša je razpocela med angole, njeno
 telo punje, danes zemlji. Najedam dobrobiti,
 župnik punira - - - Kaj bom jaz ne pretu?
 Nedlego pun prostim godem in r pomeh
 problemim razdralcem. - - - (Vstane) Ne!
 Ne! Tudi jaz naj ne govim reč! (Pohiže
 ključ) Zalez pun na pretu? - - - Tam doli
 zem, hja ^{sem} je r pečnik, duha polobnost
 sprefojel in bozil dirjim stalom, sinicem
 gozdu in žubacim palovom naše duše
 učno guje. Da tam doli! Gozim na pbal-
 in hader ^{zestisim} pomeh zomenji r zeduje pozdrav
 moj! Rozhina - - - se požanem in ~~ta~~ drovki
 palovi naj zekrijejo obiskate, - - - V zomenji naj
 za ^{zadame} zepje mitraška perem plenum tudi meni.
 (Vzame pelico in melo protuji) Bog me odprsti
 na gube in judi ta moj zeduje! (Tara proti
 metom)

3. prizor.

črisko, Metka.

Metka: (pride ji roba na levo) Klam greš črisko?

črisko: (čut bi ne pbiel, odpre prsta)

Metka: (gre za njim) Klam greš črisko? Pojdi nazaj!

črisko: (grčari blyno - razrešeno) Grem, grem - - -

Metka: Pojdi nazaj! Gospod želi, da ga pripeljeva
vam! Sama prnajte me, moram; mi boš pr-
magel.

črisko: (stoji stoji meta nazaj se odur)

Metka: (gre p roba na levo)

črisko: Pomagati, mojemu dobrobitniku! - - -

Blagor, mar, hi tr miru! Lagje nam bodo od-
prijemni grehi. (Tava do miru, hjeu odloži hlo-

buk in zalivo, putem hjeu gre p roba na levo.

Cedu je za trenutik prazen.)

¶ Videti nam je, da je hudo bolan, ter, da je postal le za
malo časa in postal je sin sina pod talajem
le vsi so obšli.

4. prizor

Kirko in šteta pripeletita Zupnika,

(Če predeta se nasklanjaju, na batega, ga rabla in
oprezno posaditara ~~na podloga~~. Zupnik je obličen
(^{tey hlyay})
in star telat) ~~ogrujan~~ z religiozno srno pusto, na noge
ima lepe ~~parke~~ ~~ko~~ je je pvedel mu primere
šteta šteličke pod nože in postavi poleg na
plonjaca stol za obiskota.)

Zupnik: (ko se je bil pvedel) Škoda šteta! Zarij mi se
nože! Kirko ^{sedi} ~~sedi~~ se meni! Dames je lepo preme,
kaj ne šteta?

šteta: (zgorija zupnikovo nože) Jako lepo je zungaj.
Bolj je podobno pomladu kot jeseni.

Zupnik: Vidis šteta, tako je dobro! Sedaj me ne
bo zeblo o nože, -- šteta, ali si pollicala

^{steta} ~~šteta~~ Pogruja in druge dva? Šteta me je nasvidel
Kirko in Zupnika!

Zupnik: Da, da!

Abeta: Loreda je um jili publicala. Abicho sedi tje
ke gospodaru. De bo kaj treba me pa publičista.

Zupnik: Klic me bo treba za puhot, nič! Lano je bilo,
odpri okno, da pride veter, malo svežega
zraka. Tako težje je tu zraka in srbi.

Abeta: (odpre okno, zunaj je videti jarem kupa lan.) Ludoj
pa grem! De bo treba le publičista! (odide)

Zupnik: ^{bodera} ~~Bona~~ je abeta! Bodera je!

5. prizor.

Zupnik, abicho

Abicho: (vredno polazi na stol poleg murlonjara) Gospod
Zupnik - - -!

Zupnik: Kaj je abicho? (Tejha pape, recat teje govori
pretizano.)

Abicho: Lodi je mi, kot bi bil danes prodni dan! Kot
bi se hotela zemlja prozvezniti mi bi se ne
mogla! Kot bi hotela me pek lenše jile
premagati brez edinega vladavja sveta.

Zupnik: Razumen birkar, razumen! Toda bog *mas*
ljubi in nam pošlje za skrivno tigar in
križe, da jih bomo nosili z dobro voljo,
nam bo temu lažje v reševanju.

Birkar: O gospod župnik, tega sem, ko sem zgrabil
krošico, a danes hvalim stranika, da
mi je tako odločil. Ne morem bi videti,
kako jo bodo položili v temo jamo in
se pričeti nočem, kako bo pedala črna
spada na njeno mesto. O gospod župnik,
gospod župnik zehaj živim? Zakej me
ni zadela strelski smrti? Pričeval bi
bil Bogu tam v reševanju in najini, drugi
bi bili zločinci je vedno.

Zupnik: Vseeno je najino, enkrat umrli, pravi soeti
apostol Pavel, in tudi to padeš na mesto,
--- in potem se bomo zopet videli.

Birkar: Se bomo videli, pravi gospod župnik.

A kedaj? - - - Kaj bomo počel jaz, če pukaš
 zbiraji hlečna zemlja - - -? (glasno) Oče, ne
 vi ne smete umreti, ne vi ne smete
 gospod župnik, - - - oče moj - - -
 ne, ne! (Le zdame, tabo, da hleči pri župn.
nihovih pogled.)

Zupnik: Vi bodemo umrli, vi. In ko umrjem jaz,
 ha, je zgodil munda je hlethim, p je te
 prechljens.

Brinor: Prechljens je moj telo, a duša se bo imela
 misim, ršila se za pami, se je rami in
 tanni neznani svet. (Blyno) In kadar
 pridem za pami pričakajte me pri ani
 shali nad ptincem je Dravi, tam je moj
 obrod in pčeno neznano pčeno. Pojte
 pri ptincu in me pričakajte! Povejte
 Povejte, da pridem naj me pričaka tudi
 ana - - - pri ptincu. (Stance, stave le

miže, zame klobuka in palcov.)

Zupnik: Kam greš abicho? - - - chy bog! Kam greš? Ali me zapustiš ie ti?

Abicho: (je taval do vrat) Saj se pridiva pri vrtincu. Hstite, hstite, da nas ne bom šchel jez na pragu - - - v pecinovet. (bedole aboji vrata.)

6. prizor.

Zupnik: (sam) poznej cheta

Zupnik: Zmésala se mu je! Nekej groznega se mu je pavelilo v duši! (klíci s'otno) abicho, abicho! - - Bog mu odpusti! Bog mu - - - od - - - (kyho zempu in je magne nezji.)

cheta: (stoji v prahu, pride k ablu k narukjancu, pryde zupnika) Spri! Tejba mi se je utendila. Prstini se naj! (Je proti spalnici in hrisi odpusti vrata)

Zupnik: (se vzdrami) cheta, cheta, ali je bila

|| Widki kije po čemu naprosljeni kot za prijatelja

Ai, cheta?

cheta: (poide nezaj la zupniku) shikile jem, da
spis in jem te pustile. Shikile jem, ite
pospraviti tvoj spalnic.

Zupnik: Kaj boš pospravljala? Taj je, dobro!
- - - Kje je bruh?

cheta: Shikile jem, da je kuhaj'! Ali ga ni?

Zupnik: Bil je - - a ga ni več! Sed je - -
ne jem kam ji sed!

7. prizor.

Prejina, Rozar, bruh in Suinik (redyji)

Rozar: Dobro ~~da~~ jutro! No vidite vidite kaj ^{na} je ~~bruh~~!

bruh: Dobro jutro gospod!

Suinik: Dobro jutro! Kaj pa želijo gospod!

Zupnik: Dobro jutro, dragi panci! Hvala vam,
da ste prišli.

cheta: (jim je pincela ptole) Sedite, prosim!

Tri: (redyji) cheta: (odide o spalnic)

Zupnikar: (joh izgleduje) Kako ste, danes mi praznično naprosljeni! Gato, o gente k pogrebu Hristenikove Rozike.

Rozar: Da, da gospod zupnikar

Mih: Takim, dehtetu ti smela ito, oca fare za pogrebam.

Lainik: Taj ~~ladi~~ ^{gato} bo pogreben, kol listje in travo!

Zupnik: Da, pridu je bila naša ljuba Rozika in zato jo je bog pobral k sebi, kakor nas bo polagoma pa ---, mene in tudi vas, čene, kmalu, vas morajo pozneje. Zato medimo računne. ~~Pogreb~~

Mih: (se zčudenno pogledajo) ^{! Premor!}

Zupnik: ^{! Premor!} Da računne! Vidva, Mih in Lainik, ste perboena hjučaja! Bili smo skupaj hričeset let, delali in se pndili za

našo jejo farno perker. Vedno smo se
 razumeli, dobro. - - - Jaz ne bodem
 nič dolga - - - ~~re~~ boste se vedno tako
 za našo jejo farno perker ^{ker} quete
 chajete - - - Jaz ne bom nič
 dolga. - - -

Luznik: Bi je jaz dal, da podete se
 vzdrževati in postanu bodenco zopet
 delati skopaj.

Rogar in puh: Verode, verode!

Luznik: Bodite z mojimi naslednjimi sučli
 tako, dokler, kar ste bili z onemj. Delajte
 za perker! - - - Svet pa je nevalijan in
 vas bo za to pometaval z blatom. Bodite
 pljuni, ne pustite pajzla v nos perer
 nerod. Bi polubujemo pljuz!

Hi: Res je, res, gospod Luznik!

Luznik: Rogar! Prviho imam do pas! Kristim,

da sem kmalu zapustil svet! Vzemite ~~o~~
 vašo ~~bravo~~, ki je padej prazen, moj's pector
 in ~~bravo~~. ~~Pravil~~ sem ~~zina~~ ~~pa~~ ~~nekej~~
 denarja, kar sem pač smel, od tega naj
 živite. Veliko mi, a pender! Dvornik vas
 Rogu!

Rogu: (pristopi k župniku, ga prime za roko.)
 Taj se bodete še mnogi gospod župnik.
 Ojdravci bodete, ~~da~~ in potem bolemo
 zopet skupaj pereli kot nekde.

Župnik: Ne, ne! ~~Lažje~~ ~~pa~~ ~~mi~~ ~~je~~ ~~tem~~, ~~da~~ ~~pram~~
 umreti; bog mi je odročil kmalu dan.

Rogu: Ne, ne, gospod župnik! Ampak ga
 rade slušaj, da bodete gotovi vam ob
 gubim, da izpolnim vašo željo. cheta
 in chakra naj potarjeta mi meni, ~~dobles~~
 brčeta.

Župnik: To je bi umrta cheta, pram, nikar ne

¶ → (duje u hrotho zoveneje)

Vri: (vitanje in pristopje k žepniku)

Rozar: dujte! Zveni, ste pravi mušci k
gogelcu.

spodite obiskate od hise, pravin. (Sluša
dozga poli, a ne more)

Praga: Ne, gotovo ne! Saj se imamo pri
pedi. (~~Ne morejo~~)

Zupnik: Torej odprite mi moje slabosti in
postavite plojmi 'Hrale pam!' - - -

Praga: ~~Ne~~ Praga: moj testament je pisal miži.
Praga: Za damo z bogam gospod zupnik, če
proste je bej želeli, nas poli ite. Kedur
radi proste ke pam!

Praga: Z bogam gospod! Da bi se kmalu po-
zdravili!

Praga: Z bogam gospod zupnik!

Zupnik: Z bogam, z bogam moji gresti
serani! (dozga poli in sluša gledati
je pravin, a ne more je). Praga po
Čeri reho acti stej.)

S. prigor

Zupnik (sam, sistem) Hibernik

Zupnik: (ko je odšli drugi) Zooni! - - - - Kaktus
 um jibzprejmaljet le zadujemu pocihku in
 je haktum - - - - - - - - - - -
 drugi mene! (Zoonija ptihne) Ubihusti
 je ginovi - - - - - - - - - -
 nme naravi, kar si je bog od nje izpovedil.

(Zoonij parhnet krka, zupnik ne čuje)

Hibernik: (obziro polu, napredni je čuo, za prapet,
 pishitija je piciisi zupnik. Pozna se um
 zlobiha jelost) Opustite gospod zupnik,
 tital sem in niste čuli.

Zupnik: O Hibernik, Hibernik! (obez se um
 zjani, hut ti je pruzmil nazaj) Ti, vi ste
 prisli!

Hibernik: Da gospod zupnik! Opustite, da prihajam
 takoj zjutraj! Vedno prvo predili zejemat
 nparje in solajeba le sam. - - - - -

dingaie prisel per sudli, daries - - !

Zupusik: Kem, vem, da pes boli - vem! Sudli
mene boli - - - .

Triskensik: Boli me, peci me, rapo mi zapise!
O gospod zupusik, heho, dalec pmo prisli,
heho zapusiceni pmo! Gospod zupusik pmo
pno polazidno pmo **mi** sejte daries o tem
teyham **pennithm**, ko mi pmo svoje ppanje
in moje podocnost o temni gole! Samo
pno pmo gospod zupusik!

Zupusik: Triskensik, moj ljubi Triskensik! Nikar
se ne zelnite! Smit je pbrod o pecno pjo
pjanje in badar podete zelniti budi
si k peicenu ppanje pci, nas ko **reia**
Pozika pnicakvata ne pragn mebes in
nas spijela o svoje navicje!

Triskensik: Gospod zupusik tebr je budo zgnosti
~~leatnega~~ ptoche, ki je pbrod ljubi iz
dua octavoske duie!

18
Mirketa,
~~1818~~

Zupnik: Sam, sam! Tudi prvim pas, ne pozabite pomagajte mu Hribenik! Revez bo, če prvega se jay.

Hribenik: Da glisibo! Toli ptoji ga rogatam ko a zayjovega pteduje in je ne game nikamur. Raeno zato sem prisel Joredet, da bi ga ne, haki neim spravili, domov. Zadije Jane, porubar pa her je murle Rozika ^{mu} ^{re} ^{kom} skur malo mesca in v stann bi bil, da nepravi kaj budega ~~alimaj~~.

Zupnik: Hudooben skur ni bil nikdar, tosta cutim sam, da mu je jel temneti, mu. Pudel sem heto, da ga quipelje domov.

Hribenik: Opravite kraj gospod zupnik! Sajje mi bo peneasati gaje, her sem bil pri pas! Z bogom! Da bi bili kmalu zpet zelravi!

Zupnik: Z -- bo -- gom! Z -- bo -- gom!

Hribenik: (pricani odidele)

9. prijava
Zapiski

(leži zgoraj pogleda proti jhuu, prsa se
nu dvigajo, glava je nu nekaj nazaj; kot
u panjeh. Da bi-- bil-- naš na-- pod slo--
zen ni-- bi spoznal raz-- dusa tem--
no moč! (Začne pravitati) Bog--
br-- di-- mo-- je, dusa mi-- last-- gin.
- - - - - Slo-- žni-- na-- pod! - - - - - (Umrje!)

~~(Umrje!)~~ (~~Prava~~)

10. prijava

(leži u metariba perem.)

lej kaka' perem moja

Danes miho je glasi i. h. d

(hatera se pravi pred Hribenikovo hišo pred--
pozrebam. Tu je perem hanciana, se pravi
začne govorenje in ~~leže~~ - mizerere, kot bi
u začel pravitati pozrebni spreval od

Stihovi: kve hiše najprej.

11. puzar

Zapusti, obisk, pozneje sveta.

Stih: (vedne ~~blazen~~ meta in ~~hiši~~) Zemlja se
progeza, hišbi ~~padajo~~ na nas! Lajste
habri puči, in pehluške priceti. Tazjo
neš življenje v ~~crno~~ svet. Tazjo
nam duše iz teles ter je jih pri
svajajo. Gospod moj' bog, ti me
ne zapusti v tem duševu.

(Gospod je pomika pebr akna, oči
je najprej čini hij potam množice je
njo duševu ~~bi~~ soje žalne psalme potam
meta in drugi fraze je ~~nji~~.)

Stih: (hiši glomazi) Sedaj gre moji življenje
živor v zemlja in furije ~~sataune~~
mi je ne dajo nezaj!

Stih: (metli iz spalnice) Taj je, je brijn

pačjo, ebirko hej' je? (Pride le župnik)
je pogleda Ali ti je plabr? (Ja prine
je pohu zekicci Bog je pebesih po-
magi! chuter! (le zgomali le vjerna
in itti.

ebirko: La martin! chuter je pas pret
in pajolejan! Tri pur gurto in
umaili po pas petani, hi
po ~~pagtrigali~~ nairo mater!
pagtrigali

Zaston

19/11 900

7 minut pred 10 h